

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7320 *Llei 9/2013, de 4 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres i la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

Els canvis experimentats pel mercat de transport terrestre de viatgers i mercaderies, tant en l'àmbit nacional com en el de la Unió Europea, han aconsellat dur a terme una revisió completa del contingut de la Llei d'Ordenació dels Transports Terrestres (d'ara en avant, LOTT), originàriament aprovat l'any 1987.

Els criteris seguits en esta revisió han estat marcats per la conveniència de mantindre el màxim rigor en les condicions d'accés al mercat de transport, en la línia marcada per la reglamentació de la Unió Europea, i, paral·lelament, per la de dotar les empreses que intervenen en el dit mercat de la major capacitat d'autogestió.

A este efecte, s'incorporen al text de la LOTT les noves exigències introduïdes pel Reglament núm. (CE) 1071/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'establixen normes comunes relatives a les condicions que s'han de complir per a l'exercici de la professió de transportista per carretera i pel qual es deroga la Directiva 96/26/CE, del Consell, en relació amb el compliment dels requisits d'establiment, competència professional, capacitat financera i honorabilitat de les empreses.

En matèria de transport internacional, s'ha optat, bàsicament, per remetre a les regles contingudes en els reglaments (CE) núm. 1072/2009 i (CE) núm. 1073/2009, del Parlament Europeu i del Consell, ambdós de 21 d'octubre de 2009, pels quals, respectivament, s'establixen normes comunes d'accés al mercat del transport internacional de mercaderies per carretera i al mercat internacional dels servicis d'autocars i autobusos, així com a les que, si és el cas, siguen aplicables dels convenis internacionals subscrits per Espanya.

Cal destacar alguna modificació especialment significativa en relació amb determinades formes de transport. Així, s'adapta el règim de gestió dels transports públics regulars de viatgers d'ús general per carretera i ferrocarril a les regles contingudes en el Reglament (CE) núm. 1370/2007, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els servicis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 1191/69 i (CEE) núm. 1170/70, del Consell. S'articulen i harmonitzen, a més, les regles específiques pròpies d'este règim amb la legislació general sobre contractes del sector públic, i es reforça el caràcter contractual de la relació entre el gestor del servici i l'administració titular d'este.

En relació amb una altra matèria totalment distinta, es pot destacar l'enquadrament definitiu de l'activitat d'arrendament de vehicles amb conductor com una modalitat concreta de transport discrecional de viatgers en vehicles de turisme, a la qual, en conseqüència, s'apliquen totes les regles referides a l'activitat de transport, i no les assenyalades per a les activitats merament auxiliars i complementàries del transport, com és el cas de l'arrendament de vehicles sense conductor, amb el qual té poc o gens a veure.

Per fi, es redefinen les distintes activitats auxiliars i complementàries del transport de mercaderies per a adequar-les a la realitat actual del mercat, incloent-hi la figura de l'operador logístic, no prevista anteriorment en la LOTT.

En l'àmbit mercantil, es consagren els principis de llibertat de contractació i d'explotació de les activitats de transport a compte i risc de l'empresari, llevat que es tracte de servicis públics de transport de viatgers de titularitat de l'Administració, i es reforça la capacitat d'actuació de les juntes arbitrals del transport.

Es reduïxen les barreres operatives liberalitzant plenament la intermediació en la contractació de transports de viatgers, sense perjudi de la regulació de les agències de viatges en l'àmbit turístic, i es flexibilitzen els límits que separen l'actuació de transportistes i operadors de transport en el mercat de transport de mercaderies.

Finalment, s'ha de destacar la reducció de càrregues administratives que afavorix esta modificació de la LOTT, tant per a les empreses que operen en el sector com per a l'Administració mateixa. Així, es dona una nova dimensió al Registre d'Empreses i Activitats de Transport, que, unida a la coordinació amb el Registre Mercantil, permetrà avançar ràpidament en la supressió de tràmits formals i d'exigències documentals per a l'obtenció dels títols que habiliten per a la realització de les activitats i professions del transport.

Per la seua banda, l'obligació que les empreses compten amb un equipament informàtic mínim també contribuirà notablement a poder avançar cap a l'establiment, a mitjà termini, cap a una tramitació estrictament telemàtica de qualsevol procediment davant dels òrgans de l'Administració pública competents en matèria de transport.

Article primer. *Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres.*

La Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, queda modificada en els termes següents:

U. El punt 1 de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«1. Es regiran pel que disposa esta llei:

1r. Els transports per carretera, considerats així aquells que es realitzen en vehicles de motor o en conjunts de vehicles que circulen sense camí de rodament fix, i sense mitjans fixos de captació d'energia, per qualsevol classe de vies terrestres, urbanes o interurbanes de caràcter públic i, així mateix, per les de caràcter privat quan el transport siga públic.

2n. Els transports per ferrocarril, considerats així aquells que es realitzen per mitjà de vehicles que circulen per un camí de rodament fix que els servisca de sustentació i de guia.

3r. Les activitats auxiliars i complementàries del transport, considerades així, als efectes d'esta llei, les desenrotllades per les agències de transports, els transitaris, els operadors logístics, els magatzemistes-distribuïdors i les estacions de transport de viatgers i centres de transport i logística de mercaderies per carretera o multimodals. Així mateix, tindrà esta consideració l'arrendament de vehicles de carretera sense conductor.»

Dos. L'article 2 queda redactat en els termes següents:

«Article 2.

La present llei serà aplicable als transports i a les seues activitats auxiliars i complementàries la competència dels quals corresponga a l'Administració General de l'Estat.

L'aplicació als altres transports s'efectuarà en els termes previstos en la disposició final segona.»

Tres. L'article 17 queda redactat en els termes següents:

«Article 17.

1. Les empreses transportistes o d'activitats auxiliars o complementàries del transport duran a terme la seua activitat amb plena autonomia econòmica, i la gestionaran al seu compte i risc.

2. No obstant això, en l'explotació d'aquells transports a què esta llei atribuïx el caràcter de servicis públics de titularitat de l'Administració s'aplicaran les disposicions de la Unió Europea en matèria de servicis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera i, si és el cas, el que disposa la legislació sobre contractes del sector públic sobre règim econòmic del contracte de gestió de servicis públics.»

Quatre. Els punts 1, 2 i 3 de l'article 19 queden redactats en els termes següents:

«1. El règim tarifari dels servicis públics de transport de viatgers de titularitat de l'Administració estarà determinat en els corresponents contractes de gestió de servici públic.

2. L'estructura de la tarifa dels transports assenyalats en el punt anterior s'ajustarà a les característiques del servici que en cada cas es tracte, tenint en compte el que a este efecte determinen esta llei i les disposicions de la Unió Europea en matèria de servicis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera i, si és el cas, les normes reglamentàries dictades per a executar-lo i desplegar-lo.

Les tarifes així establides, junt amb les altres compensacions, econòmiques o d'una altra índole a què, si és el cas, tinga dret el contractista, hauran de cobrir la totalitat dels costos d'explotació del transport en les condicions assenyalades en el corresponent contracte de gestió de servici públic, i permetran una adequada amortització d'aquells actius necessaris per a prestar-lo i que hagen de ser aportats pel contractista, així com un raonable benefici empresarial, en circumstàncies normals de productivitat i organització. A este efecte, l'Administració haurà de desestimar la contractació d'estos servicis amb qui oferisquen prestar-los aplicant preus que no complisquen la dita condició. La desestimació d'una oferta no es farà sense permetre que el licitador que la va presentar la justifique.

3. L'Administració podrà revisar individualitzadament el règim tarifari d'un determinat contracte de gestió de servici públic, bé d'ofici o a instància del contractista, quan les partides que integren la seua estructura de costos hagen experimentat una variació que altere significativament, a l'alça o a la baixa, l'equilibri econòmic del contracte.

En la mencionada revisió es descomptaran, en tot cas, aquells costos la quantia dels quals depenga, en tot o en part, de la gestió del contractista.»

Cinc. Se suprimeix el punt 4 de l'article 19, que queda sense contingut.

Sis. Els punts 6 i 7 de l'article 19 queden redactats en els termes següents:

«6. La tarifa d'un servici públic de transport de viatgers de titularitat de l'Administració no podrà ser revisada fins que el contractista que el gestione haja complit totes les obligacions que l'incumbisquen fins eixe moment pel que fa a l'aportació a l'Administració d'aquelles dades estadístiques, documents comptables o informes que siguen preceptius d'acord amb el que es determine reglamentàriament.

Quan l'Administració detecte una omissió, error o falsedat en les dades o documents aportats pel contractista, haurà de rectificar d'ofici totes les revisions de la tarifa que s'hagen realitzat partint d'aquells, i ajustar-les a les dades reals.

El que disposa este punt s'haurà d'entendre sense perjudi de la imposició de les sancions que, si és el cas, corresponguen.

7. Als efectes de comptabilitat, les empreses contractistes de servicis públics de transport de viatgers de titularitat de l'Administració hauran de tractar cada un d'estos com una activitat separada i gestionar-los com una divisió comptable independent i diferent de qualsevol altra que realitzen, estiga o no relacionada amb el transport de viatgers.

El resultat de la segregació realitzada es plasmarà anualment en un compte analític d'explotació verificat per un expert independent.

Els ministres de Foment i d'Economia i Competitivitat podran establir, mitjançant una orde conjunta, les especificacions que, si és el cas, consideren pertinents per a l'exacte compliment del que disposa este punt.»

Set. L'article 20 queda redactat en els termes següents:

«Article 20.

De conformitat amb el que es disposa en la reglamentació de la Unió Europea sobre els servicis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera, es consideren obligacions de servici públic les exigències determinades per l'Administració a fi de garantir els servicis públics de transport de viatgers d'interés general que un operador, si considerara exclusivament el seu propi interés comercial, no assumiria o no assumiria en la mateixa mesura o en les mateixes condicions sense retribució.

La declaració i la imposició d'obligacions de servici públic en relació amb els transports terrestres es regiran pel que disposen esta llei i la reglamentació comunitària esmentada anteriorment, així com les normes reglamentàries dictades per a l'execució i el desplegament d'estes disposicions.»

Huit. L'article 21 queda redactat en els termes següents:

«Article 21.

1. En tot transport públic de viatgers, els danys que patisquen els viatgers estaran coberts per l'assegurança obligatòria de viatgers, en els termes que establisca la legislació específica sobre la matèria.

2. En els transports amb autobús i autocar, el transportista respondrà de les obligacions establides davant dels viatgers, en els termes que preveu el Reglament (UE) núm. 181/2011, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, sobre els drets dels viatgers d'autobús i autocar i pel qual es modifica el Reglament (CE) núm. 2006/2004, en la mesura que estes no estiguen cobertes íntegrament per l'assegurança obligatòria de viatgers, per l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria prevista en el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, o per qualsevol altra assegurança.

3. L'import de les assegurances previstes en este article tindrà la consideració de gasto d'explotació i serà, per tant, repercutible en les tarifes corresponents.»

Nou. L'article 22 queda redactat en els termes següents:

«Article 22.

1. Únicament podrà contractar la realització de servicis de transport terrestre de mercaderies en concepte de portador, i emetre factures en nom propi per prestar-los, qui prèviament siga titular d'una llicència o una autorització que habilite per a realitzar transports d'esta classe o, en qualsevol altre cas, d'una autorització d'operador de transport de mercaderies.

2. Com a regla general, els servicis de transport terrestre de viatgers podran ser contractats i facturats per tots aquells que siguen titulars d'una llicència o

autorització de transport públic que habilite per a la realització d'esta classe de transport.

No obstant això, la prestació d'aquelles modalitats de transport de viatgers que tinguen atribuït el caràcter de servici públic de titularitat de l'Administració només podrà ser contractada en concepte de portador pel contractista a qui l'òrgan competent n'haja adjudicat la gestió, o, si és el cas, per l'ens, organisme o entitat que l'administració competent haja creat per a la gestió o la coordinació d'eixa classe de servicis.

La intervenció d'agències de viatges i altres intermediaris en la contractació de qualssevol modalitats de transport de viatgers es regirà per la legislació específica de turisme. Sense perjudi d'això, les cooperatives de transportistes i societats de comercialització podran mitjançar, en tot cas, en la contractació de transports discrecionals de viatgers que seran prestats per aquells dels seus socis que siguen titulars d'autorització de transport de viatgers.

3. Sense perjudi del que disposen els punts anteriors, quan es tracte d'alguna modalitat de transport la realització de la qual es trobe legalment o reglamentàriament eximida de l'obtenció d'una llicència o autorització de transport públic, els servicis també podran ser contractats i facturats pel titular de l'organització empresarial per mitjà de la qual es duguen a terme materialment.»

Deu. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Article 23.

En el transport de viatgers per carretera, la responsabilitat dels transportistes pels danys o per les pèrdues que patisquen els equipatges com a conseqüència d'accidents, llevat que expressament es pacten unes quanties o condicions més favorables per al viatger, estarà limitada a 1.200 euros per peça d'equipatge en cas de transports inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reglament (UE) núm. 181/2011, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, sobre els drets dels viatgers d'autobús i autocar i pel qual es modifica el Reglament (CE) núm. 2006/2004.

En qualsevol altre supòsit, la responsabilitat pels danys o per les pèrdues que patisquen els equipatges estarà limitada, llevat que es pacten expressament unes quanties o condicions més favorables per al viatger, a 450 euros per peça.

Als efectes assenyalats anteriorment, es considerarà com a equipatge qualsevol objecte o conjunt d'objectes que, a petició del viatger, l'acompanyen durant el viatge a bord de la bodega, la baca o el remolc del vehicle mateix. Es considerarà com a encàrrec qualsevol objecte que l'empresa transportista s'obliga a transportar per compte d'altri a bord del vehicle que realitze el servici de què es tracte, quan el dit objecte no tinga relació directa amb cap dels viatgers que ocupen plaça en el vehicle mateix.

La vigilància dels paquets de mà correspondrà al viatger a qui acompanyen, i, en conseqüència, seran del seu compte els danys que estos puguen patir mentres es troben a bord del vehicle, llevat que prove la responsabilitat de l'empresa transportista, i en este cas seran aplicables les limitacions previstes anteriorment en relació amb els equipatges. En tot cas, es considerarà responsable l'empresa transportista de la possible pèrdua o deteriorament dels paquets de mà ocorregut en algun moment en què, en ocasió d'una parada, tots els ocupants hagen abandonat el vehicle sense que, immediatament després, el conductor haja tancat les portes d'accés a este. A este efecte, es considerarà com a paquet de mà tot xicotet objecte destinat a l'abric, adorn o ús personal que un viatger porte amb si durant el viatge a bord de l'habitacle del vehicle.

En el transport de viatgers per carretera, el transportista serà responsable de tots els perjudis als viatgers que es puguen derivar del seu incompliment de les obligacions i formalitats prescrites per les lleis i pels reglaments de les

administracions públiques, així com de les actuacions que, com a conseqüència del dit incompliment, puga adoptar l'Administració en tot el curs del viatge i a l'arribada al punt de destinació, llevat que prove que el dit incompliment ha sigut conseqüència d'una actuació duta a terme sense el seu consentiment per algun dels usuaris o viatgers.

La responsabilitat del transportista, en el cas del transport de viatgers per ferrocarril, es determinarà de conformitat amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1371/2007, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els drets i les obligacions dels viatgers de ferrocarril.»

Onze. Se suprimeix l'article 24, que queda sense contingut.

Dotze. L'article 28 queda redactat en els termes següents:

«Article 28.

1. Als efectes d'esta llei, es considera multimodal aquella operació de transport per mitjà de la qual es traslladen mercaderies o viatgers utilitzant de manera simultània o successiva més d'un mode de transport, sempre que un d'estos siga el terrestre, amb independència del nombre de transportistes que intervinguen per a realitzar-lo, sempre que la dita operació es trobe planificada de manera completa i coordinada per qui va organitzar el transport, ja es tracte del carregador, d'un transportista o d'un operador de transport.

2. Reglamentàriament es podran establir normes especials destinades a facilitar la realització del transport multimodal o a promoure la comoditat dels transports.»

Tretze. S'afegir un punt 3 a l'article 35, amb la redacció següent:

«3. Els servicis d'inspecció de transport terrestre posaran especial atenció en la vigilància d'aquelles empreses que presenten una major freqüència infractora, de conformitat amb el que s'assenyale en els plans a què es referix el punt anterior i als criteris que, si és el cas, determine la Unió Europea.

En tot cas, els mencionats servicis vigilaran especialment el compliment efectiu de les condicions que van determinar que una empresa es beneficiara de l'exempció de responsabilitat prevista en l'article 138.4.»

Catorze. L'article 36 queda redactat en els termes següents:

«Article 36.

1. El Consell Nacional de Transports Terrestres és l'òrgan superior d'assessorament, consulta i debat sectorial de l'Administració en assumptes que afecten el funcionament del sistema de transports.

2. El Consell estarà integrat per experts designats per l'Administració General de l'Estat, a proposta de les empreses de transport per carretera, a través del Comité Nacional del Transport per Carretera; de les empreses de transport per ferrocarril, a través de les seues associacions; dels treballadors de les empreses transportistes, a través de les centrals sindicals més representatives en el dit sector; dels usuaris del transport, a través del Consell de Consumidors i Usuaris; de les organitzacions representatives de les persones amb discapacitat i de les associacions d'empreses usuàries del transport de mercaderia, així com, si és el cas, de les empreses d'altres modes de transport i d'altres sectors d'activitat relacionats amb el transport.

Així mateix, l'Administració podrà designar directament altres consellers atenent exclusivament la seua competència professional, així com representants de l'Administració mateixa, especialitzats en matèria de transport terrestre.

3. Es determinarà reglamentàriament la composició concreta del Consell, l'òrgan competent per al nomenament dels seus membres, així com els criteris i el

procediment a través del qual els distints sectors afectats proposaran els seus candidats.

4. Els membres del Consell no participen en este en representació del sector que, si és el cas, haja proposat el seu nomenament, sinó com a experts a títol individual. En conseqüència, no podran ser representats en les deliberacions del Consell sinó per uns altres consellers.

Sense perjudi d'això, el Consell podrà crear grups de treball, de caràcter permanent o conjuntural, que l'assistisquen en l'elaboració dels estudis previs a l'emissió dels seus dictàmens. D'estos grups de treball podran formar part tant consellers com persones que no ho siguen, si bé les seues conclusions només seran tingudes en compte per l'Administració quan siguen referendades pel ple del Consell.

5. El Consell Nacional de Transports Terrestres haurà d'emetre un informe en el procediment d'elaboració dels plans de transport i en tots aquells altres assumptes en què així s'establisca reglamentàriament. El Consell podrà, a més, proposar a l'Administració les mesures que considere oportunes per a millorar la coordinació i l'eficàcia del sistema de transports.»

Quinze. El paràgraf tercer del punt 1 de l'article 38 queda redactat en els termes següents:

«Es considerarà que hi ha el mencionat acord de sotmetiment a l'arbitratge de les juntes sempre que la quantia de la controvèrsia no excedisca els 15.000 euros i que cap de les parts intervinents en el contracte haja manifestat expressament a l'altra la seua voluntat en contra abans del moment en què s'inicie o s'hauria d'haver iniciat la realització del transport o de l'activitat contractada.»

Setze. S'afeg un segon paràgraf al punt 3 de l'article 38, amb la redacció següent:

«S'establirà reglamentàriament un procediment simplificat a través del qual les juntes arbitral del transport atendran el depòsit i, si és el cas, l'alienació de mercaderies en els supòsits en què així corresponga de conformitat amb el que disposa la legislació reguladora del contracte de transport terrestre.»

Dèsset. Se suprimeix el punt 2 de l'article 41, que queda sense contingut.

Díhuit. L'article 42 queda redactat en els termes següents:

«Article 42.

1. La realització de transport públic de viatgers i mercaderies estarà supeditada a la possessió d'una autorització que habilite per a això, expedida per l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat o, si és el cas, pel d'aquella comunitat autònoma en què es domicilie la dita autorització, quan esta facultat li haja sigut delegada per l'Estat.

Com a regla general, les autoritzacions de transport públic s'hauran de domiciliar en el lloc en què el seu titular tinga el domicili fiscal.

No obstant això, l'autorització es podrà domiciliar en un lloc distint quan el seu titular justifique que la seua activitat principal no és la de transport i que, com a conseqüència, té el seu domicili fiscal allí on realitza la dita activitat principal, si bé compta amb un establiment en el lloc en què pretén domiciliar-la, en el qual centralitzarà la seua activitat de transport i complirà les exigències assenyalades en l'apartat c) de l'article 43.1.

2. No obstant el que disposa el punt anterior, no serà necessària l'obtenció prèvia d'autorització per a realitzar les modalitats de transport següents:

a) Transport de viatgers o de mercaderies realitzat en vehicles la velocitat màxima autoritzada dels quals no supere els 40 quilòmetres per hora.

b) Transport realitzat en vehicles que porten units de manera permanent màquines o instruments com ara els destinats a grups electrògens, grues d'elevació, equips de sondeig, etc., els quals constituïsquen l'ús exclusiu del vehicle. Esta exempció inclourà el transport a bord d'estos vehicles d'aquelles peces, ferramentes o altres adminicles que siguen necessaris per al funcionament correcte de la màquina o l'equip, o per a l'adequada prestació dels servicis a què estiguen destinats.

A més, es podrà exonerar reglamentàriament de l'obligació de comptar amb autorització els qui realitzen exclusivament altres formes de transport que tinguen una escassa incidència en el mercat de transport per la naturalesa de la mercaderia transportada, de les curtes distàncies recorregudes o de la xicoteta capacitat de càrrega dels vehicles en què es realitzen.

3. L'exempció de l'obligació d'estar en possessió d'autorització en els casos assenyalats en el punt anterior no eximix els qui realitzen els transports afectats del compliment de la resta de les exigències contingudes en esta llei i en les normes dictades per a desplegar-la, en els termes en què els siguen aplicables, ni d'obtenir els permisos, llicències o habilitacions que, si és el cas, siguen procedents, de conformitat amb la legislació sobre seguretat, sanitat o trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.»

Dènou. L'article 43 queda redactat en els termes següents:

«Article 43.

1. L'atorgament de l'autorització de transport públic estarà condicionat al fet que l'empresa sol·licitant acredite, d'acord amb el que es determine reglamentàriament, el compliment dels requisits següents:

a) Tindre nacionalitat espanyola o la d'algun altre estat membre de la Unió Europea, o, en cas contrari, comptar amb les autoritzacions exigides per la legislació reguladora del règim general d'estrangeria per a la realització de l'activitat professional de transportista en nom propi.

b) Quan no es tracte d'una persona física, tindre personalitat jurídica pròpia i independent de la d'aquelles persones que, si és el cas, la integren.

En cap supòsit es podran atorgar autoritzacions de manera conjunta a més d'una persona ni a comunitats de béns. Tampoc s'atorgaran autoritzacions a persones jurídiques sense ànim de lucre.

Si es tracta de persones jurídiques, la realització de transport públic ha de formar part del seu objecte social de manera expressa.

c) Comptar amb un domicili situat a Espanya, en el qual es conserven, a disposició dels servicis d'inspecció del transport terrestre, els documents relatius a la seua gestió i funcionament que es determinen reglamentàriament.

d) Disposar d'un o de més vehicles matriculats a Espanya d'acord amb el que en cada cas siga exigible segons el que es determine reglamentàriament atenent raons d'interés general, els quals hauran de complir les condicions que, si és el cas, s'establisquen, tenint en compte principis de proporcionalitat i no-discriminació.

e) Disposar d'adreça i de firma electrònica, així com de l'equip informàtic necessari per a documentar a distància el contracte i altres formalitats mercantils amb els seus clients.

f) Complir les obligacions de caràcter fiscal, laboral i social exigides per la legislació vigent.

g) Complir, si és el cas, aquelles altres condicions específiques necessàries per a l'adequada prestació dels servicis que s'establisquen reglamentàriament, atenent principis de proporcionalitat i no-discriminació, en relació amb la classe de transport de què es tracte en cada cas.

2. A més de les condicions assenyalades en el punt anterior, quan l'autorització habilite per a la realització de transport públic de viatgers amb autobús o de mercaderies en vehicles o conjunts de vehicles amb capacitat de tracció pròpia la massa màxima autoritzada dels quals siga superior a 3,5 tones, hauran de complir els requisits d'establiment, honorabilitat, capacitat financera i competència professional exigits per la reglamentació de la Unió Europea per la qual s'establixen normes comunes relatives a les condicions que s'han de complir per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, de conformitat amb el que disposa la dita reglamentació i amb el que assenyalen esta llei i les seues normes de desplegament per a l'execució d'estes disposicions.

No obstant això, es podrà preveure reglamentàriament algun supòsit en què, a sol·licitud de l'interessat, l'Administració puga autoritzar que una empresa continue funcionant, encara que incomplisca transitòriament alguna de les condicions assenyalades en este punt, per un termini que en cap cas podrà ser superior a sis mesos.»

Vint. L'article 44 queda redactat en els termes següents:

«Article 44.

De conformitat amb el que disposa la reglamentació de la Unió Europea per la qual s'establixen normes comunes relatives a les condicions que s'han de complir per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, a fi de complir el requisit d'establiment a què es referix el punt 2 de l'article 43, una empresa haurà de:

a) Tindre un establiment situat a Espanya amb locals en què es conserven, a disposició dels servicis d'inspecció del transport terrestre, els documents principals de l'empresa, en particular els seus documents comptables, els documents de gestió del personal, els documents amb les dades relatives als temps de conducció i descans dels conductors, així com qualssevol altres que siguen exigibles en aplicació del que disposa l'apartat c) de l'article 43.1.

b) Disposar d'un o més vehicles en els termes i condicions que siguen aplicables, de conformitat amb el que disposen els articles 43.1, 54.2 i 55.

c) Disposar en els centres d'explotació en què l'empresa exercisca la seua activitat a Espanya de l'equipament administratiu i tècnic i de les instal·lacions que siguen adequats, d'acord amb el que es determine reglamentàriament.»

Vint-i-u. L'article 45 queda redactat en els termes següents:

«Article 45.

De conformitat amb el que disposa la reglamentació de la Unió Europea per la qual s'establixen normes comunes relatives a les condicions que s'han de complir per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, a fi de complir el requisit d'honorabilitat, ni l'empresa ni el seu gestor de transport podran haver sigut condemnats per la comissió de delictes o faltes penals ni sancionats per la comissió d'infraccions relacionades amb els àmbits mercantil, social o laboral, de seguretat viària o d'ordenació dels transports terrestres que donen lloc a la pèrdua d'este requisit, de conformitat amb el que disposen esta llei i la reglamentació de la Unió Europea.»

Vint-i-dos. L'article 46 queda redactat en els termes següents:

«Article 46.

De conformitat amb el que disposa la reglamentació de la Unió Europea per la qual s'establixen normes comunes relatives a les condicions que s'han de complir

per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, a fi de complir el requisit de capacitat financera, l'empresa haurà de:

a) Ser capaç de fer front permanentment a les seues obligacions econòmiques al llarg de l'exercici comptable anual.

S'haurà de considerar que incomplixen esta condició els qui hagen sigut declarats insolvents en qualsevol procediment. Així mateix, s'haurà de considerar que la incomplixen els qui hagen sigut declarats en concurs, llevat que l'administració competent sobre l'autorització de transport arribe al convenciment que hi ha perspectives realistes de sanejament financer en un termini raonable.

En tot cas, el compliment del requisit es restablirà des que l'empresa es trobe protegida per l'eficàcia del conveni aconseguit en el procediment concursal.

Al contrari, no es podrà considerar en cap cas que el requisit es complix des que el procediment concursal entre en la fase de liquidació.

b) Disposar, almenys, de capital i reserves per un import mínim de 9.000 euros quan s'utilitze un sol vehicle, i de 5.000 euros més per cada vehicle adicional utilitzat.

No obstant això, l'Administració podrà acceptar o exigir que una empresa demostre la seua capacitat financera per mitjà de la garantia prestada per una entitat financera o d'assegurances, que es convertirà en garant solidari de la dita empresa fins a les quanties assenyalades anteriorment, de conformitat amb el que es determine reglamentàriament.»

Vint-i-tres. L'article 47 queda redactat en els termes següents:

«Article 47.

De conformitat amb el que disposa la reglamentació de la Unió Europea per la qual s'establixen normes comunes relatives a les condicions que s'han de complir per a l'exercici de la professió de transportista per carretera, a fi de complir el requisit de competència professional, l'empresa haurà d'acreditar que compta, almenys, amb una persona física que exercix les funcions de gestor de transport, i que, a este efecte, complix les condicions següents:

a) Dirigir efectivament i permanentment les activitats de transport de l'empresa, d'acord amb el que es determine reglamentàriament.

b) Tindre un vincle real amb l'empresa, d'acord amb el que es determine reglamentàriament.

c) Estar en possessió del certificat expedit per l'Administració que acredite la seua competència professional per al transport per carretera de viatgers o mercaderies, segons corresponga, de conformitat amb el que s'establisca reglamentàriament.

d) Complir ella mateixa, a títol personal, el requisit d'honorabilitat en els termes assenyalats en l'article 45.»

Vint-i-quatre. L'article 48 queda redactat en els termes següents:

«Article 48.

1. L'atorgament de les autoritzacions de transport públic tindrà caràcter reglat; per este motiu, només es podrà denegar quan no es complisquen els requisits exigits per a això.

2. No obstant això, i de conformitat amb les normes comunitàries i la resta de disposicions que, si és el cas, siguen aplicables, quan l'oferta de transport públic de viatgers en vehicles de turisme es trobe subjecta a limitacions quantitatives en l'àmbit autonòmic o local, es podran establir limitacions reglamentàries a l'atorgament tant de noves autoritzacions que habiliten per a la realització de

transport interurbà en eixa classe de vehicles com de les que habiliten per a l'arrendament de vehicles amb conductor.»

Vint-i-cinc. L'article 49 queda redactat en els termes següents:

«Article 49.

1. Amb caràcter general, les autoritzacions de transport seran intransferibles, excepte a favor dels hereus forçosos o del cònjuge de l'anterior titular, en els casos de mort, jubilació o incapacitat física o legal d'este.

2. No obstant el que disposa el punt anterior, es podrà establir reglamentàriament la transmissibilitat de les autoritzacions de transport a favor de persones diferents dels hereus forçosos o del cònjuge del seu anterior titular en els supòsits en què l'atorgament d'aquelles es trobe sotmés a limitacions per raó de l'antiguitat dels vehicles a què, si és el cas, hagen d'estar referides.

3. Es podran establir reglamentàriament determinades excepcions temporals a les exigències contingudes en l'article 43, que permeten tindre en compte la situació transitòria de l'empresa en els supòsits de transmissió d'autoritzacions.»

Vint-i-sis. L'article 51 queda redactat en els termes següents:

«Article 51.

1. Les autoritzacions de transport s'atorgaran sense termini de duració prefixat, si bé la validesa podrà quedar condicionada al visat periòdic, realitzat d'ofici, d'acord amb el que es determine reglamentàriament.

Per mitjà del visat, l'Administració constatarà el manteniment de les condicions exigides de conformitat amb allò que disposa l'article 43.

Les autoritzacions que hagen de ser obligatòriament visades i no ho hagen sigut dins del termini establert, perdran automàticament la validesa, sense necessitat d'una declaració expressa de l'Administració en eixe sentit.

Així mateix, perdran la validesa totes les altres habilitacions que, per a l'exercici de l'activitat del transport, s'hagen obtingut amb la condició de la vigència d'aquelles.

2. Es podran establir reglamentàriament supòsits en què calga rehabilitar les autoritzacions que hagen perdut la validesa per no haver sigut visades dins del termini establert.

3. De conformitat amb allò que disposa l'article 11.2.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, no serà necessari el consentiment de l'afectat perquè el Registre d'Empreses i Activitats de Transport pugua demanar de qualsevol altre registre públic la informació que siga estrictament necessària per a acreditar el compliment dels requisits exigits per a l'atorgament, el visat o la modificació dels títols que habiliten per a l'exercici de les activitats i professions regulades en esta llei o en les normes dictades per a executar-la i desplegar-la.

En aplicació dels principis previstos en l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, l'obtenció d'informació d'acord amb el que s'ha indicat anteriorment no meritarà cap aranzel.»

Vint-i-set. L'article 52 queda redactat en els termes següents:

«Article 52.

1. Excepte el supòsit regulat en l'article anterior, quan l'Administració constate l'incompliment d'alguna de les condicions exigides en l'article 43, suspendrà l'autorització i ho comunicarà al seu titular, fins que este esmene el dit incompliment.

La dita suspensió afectarà, a més, totes les altres habilitacions per a l'exercici de l'activitat de transport que s'hagen obtingut amb la condició de la vigència de la dita autorització.

Si l'incompliment que va donar lloc a la suspensió no ha sigut esmenat amb anterioritat a la finalització del més pròxim període de visat, l'autorització perdrà la validesa, d'acord amb el que disposa l'article 51.

Quan es tracte de les autoritzacions a què fa referència el punt 3 del dit article 51, la suspensió es mantindrà indefinidament fins que el seu titular acredite haver esmenat l'incompliment de què es tracte.

2. Sense perjudi del que disposa el punt anterior, quan el titular de l'autorització siga contractista de la gestió d'algun servici públic de transport regular de viatgers d'ús general, l'Administració incoarà el pertinent procediment de resolució del corresponent contracte si aquell no acredita l'esmena de l'incompliment en el termini de temps que es determine reglamentàriament.

3. El que disposen els punts anteriors d'este article s'haurà d'entendre sense perjudi de la imposició de les sancions que corresponguen per l'incompliment dels requisits de què es tracte en cada cas.»

Vint-i-huit. L'article 53 queda redactat en els termes següents:

«Article 53.

1. El Registre d'Empreses i Activitats de Transport té per objecte:

a) La inscripció de les empreses i persones que obtinguen algun dels títols que habiliten per a l'exercici de les activitats i professions regulades en esta llei o en les normes dictades per a desplegar-les.

b) La inscripció dels contractes de gestió dels servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general.

c) L'anotació de totes les incidències i dades relatives a les empreses, persones, títols i contractes assenyalats en els apartats anteriors, que es determinen reglamentàriament.

d) Les sancions imposades per la comissió de les infraccions tipificades en esta llei, així com aquelles altres anotacions relatives a expedients sancionadors que es consideren rellevants reglamentàriament.

2. La inscripció en el Registre tindrà caràcter obligatori i serà realitzada d'ofici per l'Administració.

3. L'organització del Registre, integrada pels registres territorials i el Registre Central, s'articularà d'acord amb el que es determine reglamentàriament.

4. El contingut del Registre es considera exacte i vàlid.

5. Realitzada una inscripció o anotació en el Registre, no se'n podrà realitzar una altra de la mateixa data o d'una data anterior que s'hi opose o que siga hi siga incompatible.

6. El Registre és públic en els termes següents:

a) Publicitat plena: tot ciutadà podrà conèixer els títols habilitadors en vigor que posseïska qualsevol altra persona física o jurídica en el moment de fer la seua consulta, així com la tarifa i aquella altra part del contingut dels contractes de gestió de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general que es determine reglamentàriament.

b) Publicitat restringida: les anotacions relatives a un procediment sancionador únicament podran ser conegudes per la persona o persones a les quals estiguen referides.

c) Publicitat ordinària: l'accés a dades que es troben en el Registre no incloses en els apartats anteriors i que no pertanguen a la intimitat de les persones podrà

ser exercit pel subjecte mateix al qual estiguen referides i, a més, per tercers que acrediten un interès legítim.

El tractament del contingut dels assentaments registrals als efectes de possibilitar la seua publicitat directa haurà de garantir, alhora, la impossibilitat de ser manipulats o buidats telemàticament.

Esta publicitat es realitzarà d'acord amb el que es determine reglamentàriament.

El que disposa este punt s'entendrà sense perjudi de tot el que siga aplicable en virtut dels principis i regles que, d'acord amb el que preceptua la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableixen les relacions entre estes i la coordinació de competències entre òrgans administratius. Així mateix, seran aplicables en la gestió i el tractament de les dades registrals les exigències derivades de la reglamentació de la Unió Europea en matèria de normes comunes relatives a les condicions que s'han de complir per a l'exercici de la professió de transportista per carretera.»

Vint-i-nou. L'article 54 queda redactat en els termes següents:

«Article 54.

1. Els qui contracten una operació de transport com a portadors hauran de realitzar-la a través de la seua organització empresarial.

Queden exceptuats de la dita prescripció els qui intervinguen en la contractació del transport de què es tracte en funcions de pura intermediació, de conformitat amb el que disposa esta llei, o utilitzen la col·laboració d'altres transportistes en els supòsits regulats en els articles 76 i 89.2.

2. Als efectes del que disposa el punt anterior, únicament es considerarà que els vehicles amb capacitat de tracció pròpia utilitzats es troben integrats en l'organització empresarial del portador quan dispose d'estos en propietat, arrendament financer o arrendament ordinari. En este últim cas, haurà de complir les condicions establides a este efecte en esta llei i en les normes dictades per a desplegar-la.

En tot cas, els mencionats vehicles hauran d'estar matriculats a Espanya.

La utilització de remolcs i semiremolcs propis o aliens serà lliure, sense perjudi de les regles a què n'estiga sotmés l'ús per raons de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

Els vehicles destinats al transport de viatgers hauran de complir les condicions bàsiques d'accessibilitat per a persones amb discapacitat que siguen exigibles reglamentàriament.

3. El personal utilitzat pel portador s'haurà de trobar enquadrat en la seua organització empresarial, de conformitat amb les regles contingudes en la legislació social i laboral que siguen aplicables, i haurà de comptar amb les habilitacions, certificats, llicències o autoritzacions que, en atenció a les funcions que desenrotlle, siguen exigibles en cada cas.»

Trenta. L'article 56 queda redactat en els termes següents:

«Article 56.

Les comunicacions entre els òrgans administratius competents per a l'atorgament de les distintes autoritzacions i habilitacions previstes en esta llei i en les normes dictades per a executar-la i desplegar-la, i els titulars o els sol·licitants d'estes es duran a terme utilitzant únicament mitjans electrònics.

Així mateix, serà obligatori utilitzar exclusivament mitjans electrònics en les comunicacions relatives a l'adjudicació, control, modificació o extinció dels contractes de gestió de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general.

Les comunicacions relatives als procediments sancionadors que s'instruïsquen en execució del que disposa esta llei als titulars de les autoritzacions i habilitacions que s'incloguen en esta, es realitzaran també per mitjans electrònics, de manera exclusiva.

El que disposen els paràgrafs anteriors s'entendrà sense perjudici dels supòsits en què l'administració actuant sol·licite expressament la presentació física d'algun document concret, ni d'aquelles notificacions o comunicacions que es realitzen en carretera per les forces encarregades de la vigilància del transport.

Les notificacions que es realitzen per mitjans electrònics d'acord amb el que disposa este article s'hauran d'ajustar al que es determine reglamentàriament en atenció als criteris establits en la legislació sobre accés electrònic dels ciutadans als servicis públics.

No obstant això, quan les comunicacions a què fa referència este article no es puguen realitzar per mitjans electrònics a causa de causes tècniques, es duran a terme a través de qualsevol altre procediment que siga vàlid, de conformitat amb el que disposa la legislació general sobre procediment administratiu i règim jurídic de les administracions públiques.»

Trenta-u. Se suprimixen els punts 2 i 3 de l'article 57, que queden sense contingut.

Trenta-dos. L'article 59 queda redactat en els termes següents:

«Article 59.

En l'exercici de la seua funció de servir de conducte de participació del sector en l'exercici de les funcions públiques que l'afecten, correspondran al Comitè Nacional del Transport per Carretera les competències següents:

- a) Participar, en representació de les empreses i associacions de transport, en el procediment d'elaboració de totes les disposicions que es dicten en matèria de transport per carretera.
- b) Participar, en representació de les empreses i associacions de transport, en el procediment d'elaboració de tots aquells programes o plans de transport que afecten el desenrotllament del transport per carretera o d'alguna de les seues activitats auxiliars i complementàries.
- c) Proposar a l'Administració l'adopció d'aquelles actuacions que considere d'interés general per al sector del transport per carretera.
- d) Evacuar totes les consultes que li realitze l'Administració.
- e) Realitzar totes les altres funcions que li siguen atribuïdes legalment o reglamentàriament.»

Trenta-tres. Se suprimixen els articles 60 i 61, que queden sense contingut.

Trenta-quatre. Se suprimix l'apartat c) del punt 1 i el punt 2 de l'article 63.

Trenta-cinc. Se suprimix l'apartat a) de l'article 67, que queda sense contingut.

Trenta-sis. Se suprimixen els articles 68 i 69, que queden sense contingut.

Trenta-set. L'article 71 queda redactat en els termes següents:

«Article 71.

Els transports públics regulars de viatgers d'ús general tenen el caràcter de servicis públics de titularitat de l'Administració, i podran ser utilitzats, sense discriminació, per qualsevol persona que ho desitge en les condicions establides en esta llei i en les normes dictades per a executar-la i desplegar-la.

Com a regla general, la prestació dels mencionats servicis serà realitzada per l'empresa a la qual l'Administració adjudique el corresponent contracte de gestió. No obstant això, l'Administració podrà optar per la gestió directa d'un servici quan estime que és més adequat a l'interés general en funció de la seua naturalesa i característiques.

En el que no preveuen esta llei ni la reglamentació de la Unió Europea sobre els servicis públics de transport de viatgers per carretera o les normes reglamentàries dictades per a l'execució i el desplegament d'estes disposicions, la gestió dels mencionats transports es regirà per les regles establides en la legislació general sobre contractació del sector públic que siguen aplicables als contractes de gestió de servicis públics.»

Trenta-huit. L'article 72 queda redactat en els termes següents:

«Article 72.

1. A fi de garantir la cohesió territorial, els contractes de gestió dels servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general seran adjudicats per l'Administració amb caràcter exclusiu, i no se'n podran atorgar altres que cobrisquen trànsits coincidents, excepte en els supòsits que s'exceptuen reglamentàriament per raons fundades d'interés general.

En conseqüència, els nous servicis que siguen creats no podran incloure trànsits que ja es troben atesos per uns altres de preexistents.

Tampoc serà procedent l'establiment d'un nou servici quan l'escassa entitat dels nuclis de població que hauria d'atendre i la proximitat geogràfica amb els nuclis de població que ja atén un altre servici no permeten definir un trànsit significativament distint.

2. Als efectes assenyalats en el punt anterior, els trànsits constitutius de cada servici estaran determinats per la llista de localitats o de nuclis de població diferenciats entre els quals es realitza el transport. Els vehicles efectuaran una parada per a agafar i deixar els viatgers que es desplacen entre estos.

Únicament es tindran en compte, als efectes de l'apreciació de possibles coincidències, les parades dels servicis preexistents entre les quals estiguen autoritzats trànsits en el moment en què s'inicie la tramitació del nou servici.

3. Abans d'iniciar el procediment que tendisca a l'adjudicació d'un nou contracte per a la gestió d'un servici preexistent que incloga trànsits íntegrament compresos en el territori d'una comunitat autònoma, l'Administració General de l'Estat haurà de sol·licitar l'informe d'aquella sobre el manteniment dels mencionats trànsits dins d'eixe servici, o la possible segregació com a servici independent de competència autonòmica.

4. El contracte de gestió de cada servici determinarà el seu termini de duració atenent les seues característiques i els terminis d'amortització dels actius necessaris per a ser prestat i predominantment utilitzats en esta que hagen de ser aportats pel contractista. En tot cas, de conformitat amb el que disposa la legislació de la Unió Europea reguladora de la matèria, la duració dels contractes no podrà ser superior a deu anys.

No obstant això, quan siga necessari, tenint en compte les condicions d'amortització dels mencionats actius, la duració del contracte es podrà prolongar durant un termini no superior a la mitat del període establert originàriament.»

Trenta-nou. L'article 73 queda redactat en els termes següents:

«Article 73.

1. Els contractes de gestió de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general s'adjudicaran per mitjà d'un procediment obert en el qual, sense perjudici del que disposa l'article 74.2, tot empresari podrà presentar una proposició. Els òrgans de contractació donaran als licitadors un tractament equitatiu i no discriminatori i ajustaran la seua actuació al principi de transparència.

No obstant això, l'Administració podrà optar per l'adjudicació directa del contracte quan el seu valor anual mitjà, calculat d'acord amb el que es determine

reglamentàriament, s'haja estimat en menys de 100.000 euros anuals, amb la justificació prèvia motivada de la seua pertinència.

2. El plec de condicions que haja de regir el contracte, que prendrà com a base el projecte aprovat per l'Administració de conformitat amb allò que disposa l'article 70, fixarà les condicions de prestació del servici.

En tot cas, s'inclouran en el dit plec els punts següents:

- a) Els trànsits que definixen el servici.
- b) L'itinerari o les infraestructures pels quals concretament haja de discórrer el servici, quan siga pertinent.
- c) El nombre d'expedicions de transport que, com a mínim, haurà de realitzar el contractista.
- d) Les prestacions que, com a mínim, hauran de rebre els viatgers a més del seu transport i el dels seus equipatges.
- e) Les condicions mínimes de solvència tècnica, professional i econòmica que, si és el cas, haurà de complir el contractista a fi que resulte garantida l'adequada prestació del servici de què es tracte de manera continuada.
- f) El nombre mínim de vehicles que el contractista haurà d'adscriure a la prestació del servici, així com les seues característiques tècniques i, quan siga pertinent, el seu límit màxim d'antiguitat.
- g) La dotació mínima del personal que el contractista haurà d'adscriure a la prestació del servici.
- h) Quan es tracte d'un servici que es prestava amb anterioritat, els empleats de l'anterior contractista en la relació laboral dels quals s'haurà de subrogar l'adjudicatari per a cobrir la dotació mínima assenyalada en l'apartat anterior.
- i) Les instal·lacions fixes que, si és el cas, haja d'aportar el contractista per a la prestació del servici.
- j) El règim tarifari aplicable als viatgers.
- k) El dret del contractista a fer pròpia, si és el cas, la totalitat o una part dels ingressos derivats de l'explotació del servici.
- l) Altres compensacions a què, si és el cas, tinga dret el contractista per la prestació del servici, indicant els paràmetres sobre la base dels quals s'hauran de calcular.
- m) El cànon o la participació que, si és el cas, haja de satisfer el contractista a l'Administració i els paràmetres sobre la base dels quals s'haurà de calcular, d'acord amb criteris de proporcionalitat, sense que afecte significativament l'estructura de costos del servici.
- n) Les màquines o les ferramentes o, si és el cas, els mitjans electrònics, informàtics o telemàtics de què s'haurà de proveir el contractista per a facilitar a l'Administració l'adequat control dels ingressos generats per l'explotació del servici.
- ñ) El compromís del contractista de sotmetre's a l'arbitratge de les juntes arbitrials del transport en relació amb qualsevol controvèrsia amb els usuaris sobre la prestació del servici.
- o) El termini de duració del contracte.

L'Administració haurà d'incloure en el plec, a més, totes aquelles altres circumstàncies que delimiten el servici i en configuren la prestació.»

Quaranta. L'article 74 queda redactat en els termes següents:

«Article 74.

1. En l'adjudicació del contracte únicament es podran tindre en compte variants o millores oferides pels licitadors quan esta possibilitat s'haja previst expressament en el plec.

Els criteris assenyalats a este efecte en el plec hauran d'estar relacionats, en tot cas, amb el règim econòmic i tarifari, la seguretat, l'eficàcia o la qualitat i freqüència del servei objecte del contracte, i tindran especialment en compte factors ambientals i la millor integració amb la xarxa de serveis públics de transport de viatgers que vertebrin el territori. En la determinació dels criteris d'adjudicació es donarà preponderància a aquells que es puguen valorar per mitjà de xifres o percentatges obtinguts a través de la mera aplicació de fórmules establides en el mateix plec.

2. L'adjudicatari del contracte haurà de ser, en tot cas, titular de l'autorització de transport públic de viatgers regulada en l'article 42.

3. Quan l'objecte d'un nou contracte siga la gestió d'un servei que ja es prestava amb anterioritat, s'adjudicarà a l'anterior contractista sempre que este haja complit satisfactòriament l'anterior contracte i que la valoració atribuïda a la seua oferta siga la mateixa que la millor de la resta de les presentades.

4. En tot cas, s'hauran de desestimar les ofertes que establisquen condicions desproporcionades o anormals, tècnicament inadequades o que no garantisquen degudament la continuïtat del servei o la prestació en les condicions necessàries.»

Quaranta-u. L'article 75 queda redactat en els termes següents:

«Article 75.

1. El contracte de gestió del servei públic de què es tracte arprepararà les condicions establides en el plec, amb les precisions o modificacions oferides per l'adjudicatari que hagen sigut acceptades per l'Administració.

El contracte s'haurà de formalitzar en un document administratiu, llevat que el contractista sol·licite que s'eleve a escriptura pública. Aniran al seu càrrec, en este supòsit, els gastos corresponents.

2. El contractista haurà de prestar el servei en les condicions fixades en el contracte, i haurà de respectar, a més, totes les altres obligacions que establisca esta llei i les normes dictades per a executar-la i desplegar-la amb caràcter general en relació amb la realització de serveis públics de transport de viatgers de titularitat de l'Administració.

En tot cas, el contractista estarà obligat a reservar, a favor de l'Administració pública que així li ho demane, un determinat nombre de places en determinades expedicions per al transport d'estudiants o treballadors des de centres docents o de treball de titularitat pública i fins a estos centres. En el dit supòsit, la compensació que reba el contractista de l'Administració que reserve les places no podrà ser mai superior a la quantia que resulte de l'aplicació de la tarifa ordinària del servei.

3. El contracte només es podrà modificar quan així s'haja previst en el plec i s'hagen detallat de manera clara, precisa i inequívoca les condicions en què es podrà fer.

No obstant això, l'Administració contractant, amb l'audiència prèvia del contractista, podrà modificar el contracte a l'efecte d'adequar la prestació del servei als canvis sobrevinguts en les circumstàncies que es van tindre en compte en el moment de ser adjudicat en relació amb la demanda potencial dels serveis o amb la necessitat de cobrir nous trànsits sorgits als voltants del servei que no es troben atesos a través d'altres contractes o que hagen deixat d'estar-ho per l'extinció del servei que els atenia, de conformitat amb el que es determine reglamentàriament. En este supòsit, l'acord de modificació adoptat per l'òrgan contractant de l'Administració posarà fi a la via administrativa i serà immediatament executiu, i el contractista haurà de complir-lo obligatòriament.

Molt especialment, als efectes previstos en este punt, l'Administració contractant valorarà la conveniència de modificar un servei preexistent quan, després de ser inaugurat, tinga lloc l'establiment o el tancament de centres docents, sanitaris o d'una altra índole, generadors d'una demanda significativa de transport.

Quan la modificació del contracte afecte el seu règim financer, l'Administració haurà de restablir l'equilibri econòmic d'aquell en benefici de la part contractant que corresponga, de conformitat amb el que preveu la legislació sobre contractes del sector públic.

Siga quina siga la seua causa, la modificació del contracte s'haurà de formalitzar d'acord amb el que preveu el punt 1.

4. Sense perjudici de la legislació laboral que siga aplicable a este efecte, quan un procediment tinga per objecte l'adjudicació d'un nou contracte per a la gestió d'un servici preexistent, el plec de condicions haurà d'imposar al nou adjudicatari l'obligació de subrogar-se en la relació laboral amb el personal contractat per l'anterior contractista en la dita prestació, en els termes assenyalats en els apartats g) i h) de l'article 73.2.

En este supòsit, l'òrgan de contractació haurà de facilitar als licitadors, en el mateix plec o en la documentació complementària, la informació sobre les condicions dels contractes del personal al qual afecte la subrogació que siga necessària per a permetre l'avaluació dels costos laborals que implicarà esta mesura. A estos efectes, l'empresa que preste el servici i tinga la condició d'ocupadora del personal afectat estarà obligada a proporcionar la dita informació a l'òrgan de contractació, a requeriment d'este.

Esta informació se subministrarà tenint en compte el que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Als efectes assenyalats en este punt, només es podrà tindre en compte el personal expressament adscrit a la prestació del servici en el contracte de gestió del servici públic de què es tracte, per a la determinació del qual es va prendre com a base el que inicialment s'incloïa en el corresponent plec de condicions, de conformitat amb allò que disposa l'article 73.2.

El nou contractista no respondrà dels drets salarials meritats amb anterioritat a l'assumpció efectiva dels servicis, ni dels deutes a la Seguretat Social, fiscals o qualssevol altres que haja contret l'empresari anterior.»

Quaranta-dos. El punt 1 de l'article 76 queda redactat en els termes següents:

«1. Per a fer front a intensificacions de trànsit que no puguen ser ateses pels vehicles adscrits a la prestació del servici, se'n podran utilitzar altres, ja siguen propis del contractista, o cedits, amb conductor o sense, per uns altres transportistes a través de qualsevol fórmula jurídica vàlida.

Els dits vehicles hauran d'estar emparats per l'autorització prevista en l'article 42.»

Quaranta-tres. L'article 81 queda redactat en els termes següents:

«Article 81.

1. Quan hi haja raons objectives d'interés general que ho justifiquen i no siga viable o procedent l'establiment d'un nou servici amb independència dels existents anteriorment, l'Administració podrà acordar la concentració en un sol contracte de tots els drets i obligacions que dimanen de diferents contractes de gestió de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general preexistents, de manera que els servicis previstos en estos es presten des d'eixe moment de manera unificada.

La inclusió d'un contracte en una concentració d'estes característiques només serà possible a partir del moment en què hagen transcorregut tres anys del termini de vigència, i deixarà de ser-ho quan en falten menys de dos per a la finalització.

2. La vigència del contracte unificat es determinarà, de conformitat amb el que es dispose reglamentàriament, en funció dels terminis de vigència que resten als contractes objecte de concentració, tenint en compte l'entitat dels trànsits a què es trobaven referits.

3. Quan es duga a terme la concentració prevista en este article, l'Administració podrà realitzar les modificacions en les condicions d'explotació que siguen necessàries per a una més adequada prestació dels servicis de manera unificada.»

Quaranta-quatre. L'article 82 queda redactat en els termes següents:

«Article 82.

1. Els contractes de gestió de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general s'extingiran per compliment o per resolució.

2. Els contractes es consideraran complits i, en conseqüència, extingits sense necessitat de resolució quan transcorrega el seu termini de duració, ja siga l'establert inicialment o, si és el cas, el resultant de la pròrroga acordada d'acord amb el que disposa l'article 72.4.

No obstant això, quan finalitze el termini de vigència d'un contracte sense que haja conclòs el procediment que tendisca a l'adjudicació d'un nou contracte per a la prestació del mateix servici, l'anterior contractista haurà de prolongar-ne la gestió quan així li ho requerisca l'Administració, en els termes i terminis previstos en l'article 85.

3. Són causes de resolució del contracte:

a) La mort o incapacitat sobrevinguda del contractista individual o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista.

b) La declaració de concurs del contractista o la declaració d'insolvència d'este en qualsevol altre procediment.

c) La pèrdua pel contractista de l'autorització de transport públic de viatgers regulada en esta llei, així com la suspensió d'aquella per les causes assenyalades en l'article 52, si el contractista no acredita haver esmenat l'incompliment que va donar lloc a la suspensió en el termini que es determine reglamentàriament.

d) L'incompliment del termini que dispose el contractista, de conformitat amb l'establert reglamentàriament o, si és el cas, amb l'expressament assenyalat en el contracte, per a iniciar la prestació del servici després de la formalització del contracte.

e) La renúncia unilateral del contractista.

f) L'incompliment pel contractista de les condicions assenyalades en els apartats m) o n) de l'article 73.2, o bé l'incompliment reiterat, en els termes en què es determine reglamentàriament, de les condicions assenyalades en els apartats a) o j) del mateix precepte, així com el de qualsevol altra condició o requisit a què expressament s'haja atribuït eixa conseqüència en el contracte.

g) La interrupció injustificada de la prestació del servici per part del contractista pel termini establert reglamentàriament o assenyalat en el contracte.

h) El mutu acord entre l'Administració i el contractista.

i) El rescat del servici per l'Administració, quan esta acorde gestionar-lo directament per raons d'interés general.

j) La supressió del servici per raons d'interés general.

k) La impossibilitat de l'explotació del servici com a conseqüència d'acords adoptats per l'Administració contractant després del contracte.

l) Aquelles altres que s'establisquen expressament en el contracte.»

Quaranta-cinc. L'article 83 queda redactat en els termes següents:

«Article 83.

1. La resolució dels contractes de gestió de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general serà acordada per l'òrgan de contractació, d'ofici o

a instància del contractista, per mitjà del procediment que siga aplicable d'acord amb la legislació sobre contractes del sector públic.

2. La declaració d'insolvència en qualsevol procediment i, en cas de concurs, l'obertura de la fase de liquidació, donaran lloc sempre a la resolució del contracte. L'Administració podrà no instar la resolució del contracte en cas de declaració de concurs del contractista quan considere que hi ha perspectives realistes de sanejament financer d'este en un termini raonable, sempre que no s'haja obert la fase de liquidació ni concórrega la causa de resolució assenyalada en l'apartat c) de l'article 82.3.

3. Els supòsits previstos en els apartats c), d), e), i), j) i k) del punt 3 de l'article anterior originaran sempre la resolució del contracte.

4. En els casos de mort o incapacitat sobreenvenuda del contractista individual, l'Administració podrà acordar la continuació del contracte amb els seus hereus o successors, sempre que estos complisquen, o es comprometen a complir en el termini que es determine reglamentàriament, els requisits exigits al contractista inicial.

No es considerarà extingida la personalitat de la societat contractista quan canvie simplement la seua forma jurídica, i es mantindran intactes les seues obligacions econòmiques i laborals.

5. El contractista que renunci de manera unilateral a continuar prestant el servici haurà de prolongar-ne, no obstant això, la gestió quan així li ho requerisca l'Administració, fins que haja conclòs el procediment que tendisca a l'adjudicació d'un nou contracte per a la gestió del servici, en els termes que preveu l'article 85.

6. Quan es donen els supòsits previstos en els apartats f) i g) del punt 3 de l'article anterior, l'Administració podrà optar per no acordar la resolució del contracte si en l'expedient està acreditat que això podria ser més perjudicial per a l'interés general que el fet de mantindre'l.

No obstant això, l'Administració haurà d'incoar en els dits supòsits el procediment que tendisca a la imposició de la sanció que en cada cas corresponga, d'acord amb el que disposa esta llei.

7. La resolució per mutu acord només podrà tindre lloc quan no concórrega una altra causa de resolució imputable al contractista i en l'expedient estiga acreditat que, des del punt de vista de l'interés general, és innecessari o inconvenient que es continue prestant el servici.»

Quaranta-sis. L'article 84 queda redactat en els termes següents:

«Article 84.

1. L'acord de resolució dels contractes de gestió de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general s'haurà de pronunciar expressament sobre la procedència de la pèrdua, devolució o cancel·lació de la fiança constituïda pel contractista.

2. En tot cas, quan el contracte es resolga per les causes previstes en els apartats c), d), e), f) i g) del punt 3 de l'article 82 o per qualsevol altra imputable al contractista, l'Administració confiscarà la fiança constituïda per este, que haurà, a més, d'indemnitzar aquells pels danys i perjuís ocasionats en el que excedisquen l'import de la garantia confiscada.

Amb independència de l'anterior, l'Administració haurà d'incoar, en estos supòsits, el procediment que tendisca a la imposició de la sanció que en cada cas corresponga d'acord amb el que disposa esta llei.

3. Quan la causa de la resolució del contracte siga la declaració de concurs del contractista, només s'acordarà la pèrdua de la fiança quan el mencionat concurs haja sigut qualificat com a culpable.

4. Quan la resolució es produïska per mutu acord, els drets de l'Administració i el contractista s'acomodaran al que estos estipulen vàlidament.

5. Quan el contracte es resolga per les causes previstes en els apartats i), j) o k) del punt 3 de l'article 82, l'administració contractant indemnitzarà el contractista pels danys i perjudicis que se li irroguen.

Per a determinar la quantia de la indemnització es tindran en compte els beneficis futurs que el contractista deixarà de percebre, atenent els resultats d'exploració que ell ha declarat a l'Administració en l'últim quinquenni, o en el període transcorregut des de l'inici de la prestació del servei quan siga inferior.»

Quaranta-set. L'article 85 queda redactat en els termes següents:

«Article 85.

No obstant el que disposen els articles 72.4 i 73.1, en cas d'interrupció d'un servei públic de transport regular de viatgers d'ús general o de risc imminent que la dita interrupció es produïska, l'Administració podrà adoptar una mesura d'emergència en forma d'adjudicació directa o d'acord formal de pròrroga d'un contracte de gestió de servei públic o d'exigència de prestar determinades obligacions de servei públic.

L'acord en este sentit de l'òrgan contractant de l'Administració posarà fi a la via administrativa i serà immediatament executiu, i el contractista haurà de complir-lo obligatòriament.

La duració del contracte que s'adjudique o de la pròrroga que s'impose en el supòsit anteriorment previst no podrà ser superior a dos anys.»

Quaranta-huit. Se suprimixen els articles 87 i 88, que queden sense contingut.

Quaranta-nou. L'article 89 queda redactat en els termes següents:

«Article 89.

1. Els transports regulars de viatgers d'ús especial únicament es podran prestar quan es compte amb una autorització especial que habilite per a això, atorgada per l'Administració.

L'atorgament de les dites autoritzacions es durà a terme de conformitat amb el que s'establisca reglamentàriament, i estarà supeditat al fet que l'empresa transportista haja convingut prèviament amb els usuaris o els seus representants la realització del transport a través de l'oportú contracte o precontracte.

L'autorització només podrà ser atorgada a una persona, física o jurídica, que prèviament siga titular de l'autorització de transport públic de viatgers regulada en l'article 42.

Les autoritzacions per a la realització de transports regulars d'ús especial s'atorgaran pel termini a què es referisca el contracte amb els usuaris, sense perjudicis que l'Administració puga exigir-ne el visat amb una determinada periodicitat a fi de constatar el manteniment de les condicions que van justificar que foren atorgades.

Quan el transport siga contractat per algun dels ens, organismes i entitats que formen part del sector públic, el contracte s'haurà d'atindre, en tot el que no es trobe expressament previst en esta llei i en les normes dictades per a desplegar-la, a les regles contingudes en la legislació sobre contractes del sector públic.

2. Els transports a què es referix este article es podran realitzar, quan siguen insuficients els vehicles propis, utilitzant els d'uns altres transportistes que compten amb l'autorització de transport públic de viatgers regulada en l'article 42, de conformitat amb el que s'establisca reglamentàriament.»

Cinquanta. Se suprimix l'article 90, que queda sense contingut.

Cinquanta-u. L'article 91 queda redactat en els termes següents:

«Article 91.

Les autoritzacions de transport públic habilitaran per a realitzar servicis en tot el territori nacional, sense cap limitació per raó de l'origen o de la destinació del servicis.

Queden exceptuades de l'anterior tant les autoritzacions que habiliten per a realitzar transport interurbà de viatgers en vehicles de turisme com les que habiliten per a l'arrendament de vehicles amb conductor, que hauran de respectar les condicions que, si és el cas, es determinen reglamentàriament en relació amb l'origen, la destinació o el recorregut dels servicis.»

Cinquanta-dos. Se suprimixen els articles 92 i 93, que queden sense contingut.

Cinquanta-tres. El punt 1 de l'article 94 queda redactat en els termes següents:

«1. L'actuació dels titulars de llicències o autoritzacions de transport públic en relació amb la prestació de servicis de caràcter discrecional es regirà pel principi de llibertat de contractació.»

Cinquanta-quatre. L'article 95 queda redactat en els termes següents:

«Article 95.

1. Durant la realització de transports per carretera, s'hauran de respectar els límits establits legalment o reglamentàriament amb caràcter general en relació amb la massa màxima dels vehicles, així com els específicament assenyalats per al vehicle utilitzat en el seu permís de circulació i la resta de documentació en què s'empare per a circular.

2. Durant la realització de transports per carretera s'hauran de respectar els límits establits legalment o reglamentàriament en relació amb els temps de conducció i descans dels conductors que, si és el cas, siguen aplicables.»

Cinquanta-cinc. Se suprimixen els articles 96 i 97, que queden sense contingut.

Cinquanta-sis. L'article 98 queda redactat en els termes següents:

«Article 98.

1. L'autorització de transport públic de mercaderies habilita per a realitzar transports d'esta classe, en les condicions assenyalades en l'article 54.

Així mateix, habilitarà per a mitjançar en la contractació d'esta classe de transports quan es donen les circumstàncies previstes en els apartats a) i b) de l'article 119.1.

2. Durant la realització de transports de mercaderies, únicament podran ocupar el vehicle persones diferents del seu conductor i tripulació quan així ho possibilita el corresponent permís de circulació i el seu transport no done lloc a cap retribució a favor del transportista.»

Cinquanta-set. L'article 99 queda redactat en els termes següents:

«Article 99.

1. L'autorització de transport públic de viatgers habilita tant per a realitzar transports d'esta classe, en les condicions assenyalades en l'article 54, com per a mitjançar en la contractació.

No obstant això, els titulars de la dita autorització únicament podran prestar alguna de les formes de transport regular de viatgers definides en esta llei quan es complisquen les condicions assenyalades legalment i reglamentàriament per a això.

2. En tot cas, l'autorització habilita per a transportar l'equipatge dels viatgers que ocupen el vehicle utilitzat.

Així mateix, els vehicles emparats en una autorització de transport de viatgers podran transportar, d'acord amb el que es determine reglamentàriament, objectes o encàrrecs diferents dels equipatges dels viatgers, quan el transport siga compatible amb les característiques del vehicle i no implique molèsties o inconvenients injustificats per als viatgers.

3. Els transports discrecionals de viatgers hauran de ser contractats, com a regla general, per tota la capacitat del vehicle utilitzat.

No obstant això, es podran determinar reglamentàriament supòsits excepcionals en què, per raons de l'adequada ordenació del sistema de transports, se'n puga admetre la contractació per plaça amb pagament individual.

4. Fora dels supòsits de col·laboració que preveu esta llei, únicament es podran arrendar amb conductor els vehicles de turisme.

L'arrendament de vehicles de turisme amb conductor constituïx una modalitat de transport de viatgers, i el seu exercici estarà condicionat a l'obtenció de la corresponent autorització, de conformitat amb el que disposen els articles 42 i 43.1 i el que s'establisca reglamentàriament amb caràcter específic en relació amb la dita modalitat de transport. »

Cinquanta-huit. L'article 102 queda redactat en els termes següents:

«Article 102.

1. Són transports privats complementaris els que realitzen empreses o altres entitats l'objecte de les quals no és transportar, com a complement necessari o adequat per al correcte desenvolupament de la seua activitat principal.

2. Els transports privats complementaris hauran de complir conjuntament les condicions següents:

a) Si es tracta de transport de mercaderies, estes hauran de pertànyer a l'empresa o haver sigut venudes, comprades, donades o preses en lloguer, produïdes, extretes, transformades o reparades per esta, i la venda, compra, lloguer, producció, extracció, transformació o reparació haurà de constituir una part integrant de l'activitat econòmica principal de l'empresa.

Si es tracta de transport de viatgers, els usuaris han de ser treballadors adscrits a un dels centres de l'empresa o altres persones que els assistisquen; en este segon cas s'hauran de complir les regles que a este efecte es determinen reglamentàriament.

b) L'origen o la destinació del transport haurà de ser un dels llocs en què l'empresa desenvolupa treballs relacionats amb la seua activitat principal.

c) Els vehicles utilitzats s'hauran de trobar integrats en l'organització de l'empresa en idèntics termes als previstos en l'article 54.2. En este cas, també els remolcs i semiremolcs utilitzats s'hauran de trobar integrats en l'organització de l'empresa a títol de propietat, arrendament financer o arrendament ordinari.

d) Els conductors dels vehicles s'hauran de trobar integrats en l'organització de l'empresa i comptar amb les habilitacions que, si és el cas, siguen pertinents, en idèntics termes als previstos en l'article 54.3.

e) El transport no podrà ser contractat ni facturat de manera independent. Si és el cas, el cost s'haurà d'incorporar al preu final del producte o servei que constituïska l'activitat principal de l'empresa abans d'aplicar l'Impost sobre el Valor Afegit.

3. Quan no es complisquen les condicions assenyalades en el punt anterior, el transport quedarà subjecte al règim jurídic del transport públic.

A fi de comprovar el compliment de les condicions, durant la realització del transport s'haurà de portar a bord del vehicle documentació suficient per a acreditar les condicions assenyalades en els apartats a), c) i d) del punt anterior.»

Cinquanta-nou. L'article 103 queda redactat en els termes següents:

«Article 103.

1. La realització de transports privats complementaris estarà supeditada a la possessió d'una autorització que habilite per a això, expedida per l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat o, si és el cas, pel d'aquella comunitat autònoma en què es domicilie l'autorització, quan esta facultat li haja sigut delegada per l'Estat.

Com a regla general, les autoritzacions de transport privat complementari s'hauran de domiciliar en el lloc en què el seu titular tinga el domicili fiscal.

No obstant això, les autoritzacions es podran domiciliar en un lloc distint quan el seu titular acredite que hi disposa d'uns locals o instal·lacions en què realitza la part principal de la seua activitat en relació amb la qual és necessari el transport complementari.

2. No obstant el que disposa el punt anterior, no serà necessària prèviament l'obtenció d'autorització per a realitzar les modalitats de transport següents:

a) Transport que presente idèntiques característiques a les assenyalades en l'article 42.2.

b) Transports privats particulars definits en l'article 101.

c) Transports oficials definits en l'article 105.

d) Transport de viatgers en vehicles de turisme, llevat que es tracte de transport sanitari.

e) Transport de mercaderies en vehicles la massa màxima autoritzada dels quals no supere les 3,5 tones.

f) Transport funerari, que es podrà realitzar lliurement en tot el territori nacional per prestadors de servicis funeraris, amb independència del seu origen o recorregut.

A més, es podran exonerar reglamentàriament de l'obligació de comptar amb autorització els qui realitzen exclusivament altres formes de transport privat que tinguen una escassa influència en el sistema, per la naturalesa de la mercaderia transportada o les curtes distàncies recorregudes.

3. L'exempció de l'obligació d'estar en possessió d'autorització de transport en els casos assenyalats en este article no eximix els qui realitzen els transports afectats del compliment de la resta de les exigències contingudes en esta llei i en les normes dictades per a desplegar-la, en els termes en què els siguen aplicables, ni d'obtindre els permisos, llicències o habilitacions que, si és el cas, siguen procedents, de conformitat amb la legislació sobre seguretat, sanitat o trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.»

Seixanta. El punt 2 de l'article 104 queda redactat en els termes següents:

«2. Seran aplicables a les autoritzacions de transport privat complementari les mateixes regles que les assenyalades en els articles 51 i 52, en relació, en este cas, amb el compliment dels requisits assenyalats en el punt anterior i en l'article 102.»

Seixanta-u. L'article 106 queda redactat en els termes següents:

«Article 106.

La realització de servicis de transport internacional que discórreguen parcialment per territori espanyol utilitzant vehicles que no s'hagen matriculat a

Espanya es regirà pel que disposen els convenis internacionals i les disposicions aprovades per les organitzacions internacionals de què Espanya forma part que en cada cas siguen aplicables.»

Seixanta-dos. L'article 107 queda redactat en els termes següents:

«Article 107.

La realització de transports l'origen i destinació dels quals es trobe en territori espanyol amb vehicles que no estiguen matriculats a Espanya, únicament serà possible en la mesura que es complisca el que dispose sobre els transports de cabotatge la reglamentació de la Unió Europea sobre accés al mercat de transport internacional de mercaderies i al mercat internacional dels servicis d'autocars i autobusos, o bé es trobe expressament prevista en un conveni internacional subscrit per Espanya.»

Seixanta-tres. L'article 108 queda redactat en els termes següents:

«Article 108.

Les empreses establides a Espanya únicament podran optar a l'obtenció de títols que habiliten per a realitzar transport internacional l'atorgament dels quals corresponga a l'Estat espanyol, incloent-hi la llicència comunitària, quan prèviament siguen titulars de l'autorització de transport regulada en esta llei que corresponga en cada cas.

La realització dels trams parcials d'un transport internacional que discórreguen dins de territori espanyol utilitzant vehicles matriculats a Espanya s'haurà de trobar emparada, en tot cas, per l'autorització de transport corresponent regulada en esta llei, sense perjuí de la preceptiva obtenció del títol que, en cada cas, habilite per a la realització completa del transport de què es tracte.»

Seixanta-quatre. Se suprimeix l'article 109, que queda sense contingut.

Seixanta-cinc. L'article 110 queda redactat en els termes següents:

«Article 110.

Als efectes d'esta llei, tindran la consideració de transports turístics els que es realitzen en el marc de l'execució d'un viatge combinat ofert i contractat de conformitat amb el que estableix la legislació sobre defensa dels consumidors i usuaris en relació amb esta classe de viatges.

Així mateix, tindran la consideració de transport turístic aquells altres que, sense tindre una duració superior a les vint-i-quatre hores i sense incloure una pernoctació, s'ofereixen a través d'agències de viatges o altres intermediaris reconeguts per la legislació específica de turisme, i es presten conjuntament amb altres servicis complementaris de naturalesa turística, com ara els de manutenció, guia turístic o semblant.»

Seixanta-sis. L'article 111 queda redactat en els termes següents:

«Article 111.

Quan algun dels desplaçaments previstos en una oferta de viatge combinat implique la utilització d'un servici públic de transport regular de viatgers per carretera d'ús general, la dita oferta no podrà modificar les condicions de prestació del transport assenyalades en el contracte de gestió de servici públic a l'empara del qual es realitze.

En relació amb els altres supòsits, es podrà establir reglamentàriament un règim especial que harmonitze les regles generals aplicables al transport discrecional amb les especials característiques que presenta la prestació del conjunt de servicis que integren un viatge combinat.»

Seixanta-set. L'article 119 queda redactat en els termes següents:

«Article 119.

1. Els qui pretenguen mitjançar en la contractació de transports de mercaderies per carretera, ja siga en concepte d'agència de transport, transitari, magatzemista distribuïdor, operador logístic o qualsevol altre, hauran d'obtenir una autorització d'operador de transport.

No obstant això, no estaran obligats a obtenir la dita autorització per a mitjançar en la contractació de transport de mercaderies:

a) Els titulars d'autoritzacions de transport públic de mercaderies que hagen acreditat, per a obtenir-les, requisits que, considerats en conjunt d'acord amb el que es determine reglamentàriament, siguen iguals o superiors als exigits per a obtenir l'autorització d'operador de transport.

b) Els titulars d'autoritzacions de transport públic de mercaderies que es limiten a utilitzar la col·laboració d'uns altres transportistes per a atendre demandes de port que excedisquen conjunturalment la seua pròpia capacitat de transport, en els termes que es determinen reglamentàriament.

c) Les cooperatives de transportistes i societats de comercialització, en la mesura que la seua intermediació es limite a la comercialització dels transports prestats per aquells dels seus socis que siguen titulars d'autorització de transport de mercaderies.

2. L'atorgament de l'autorització d'operador de transport estarà condicionada al fet que s'acredite el compliment de requisits anàlegs als exigits per a la de transport públic de mercaderies, amb les adaptacions que es determinen reglamentàriament en atenció a la naturalesa de l'activitat a què estiga referida.

Així mateix, seran aplicables a esta autorització regles semblants a les establides en relació amb la vigència i el visat de les autoritzacions de transport públic de mercaderies.

3. L'autorització d'operador de transport habilitarà els seus titulars per a mitjançar en la contractació de transports, tant interiors com internacionals.

Els titulars de l'autorització d'operador de transport hauran de contractar en nom propi tant amb el demandant del servei com amb el transportista que el realitzarà.

Les condicions assenyalades en este punt seran aplicables també a la intermediació que, si és el cas, duguen a terme els titulars d'autoritzacions de transport i les cooperatives i societats de comercialització a què fa referència el punt 1.»

Seixanta-huit. L'article 120 queda redactat en els termes següents:

«Article 120.

Als efectes d'esta llei, es consideren agències de transport les empreses especialitzades a mitjançar en la contractació de transports de mercaderies, com a organització auxiliar interposada entre els usuaris i els transportistes.

En l'exercici de la seua activitat, les agències podran desenrotllar totes les actuacions prèvies de gestió, informació, oferta i organització de càrregues i servicis necessaris per a dur a terme la contractació dels transports.»

Seixanta-nou. L'article 121 queda redactat en els termes següents:

«Article 121.

Als efectes d'esta llei, es consideren transitaris les empreses especialitzades a organitzar, per compte d'altri, transports internacionals de mercaderies, que reben

mercaderies com a consignataris o les entreguen als qui hagen de transportar-les i, si és el cas, que fan les gestions administratives, fiscals, duaneres i logístiques inherents a eixa classe de transports o fan de mitjancers en la seua contractació. »

Setanta. L'article 122 queda redactat en els termes següents:

«Article 122.

Als efectes d'esta llei, es consideren operadors logístics les empreses especialitzades a organitzar, gestionar i controlar, per compte d'altri, les operacions d'aprovisionament, transport, emmagatzematge o distribució de mercaderies que necessiten els seus clients en el desenrotllament de la seua activitat empresarial.

En l'exercici de la seua funció, l'operador logístic podrà utilitzar infraestructures, tecnologia i mitjans propis o aliens.»

Setanta-u. L'article 123 queda redactat en els termes següents:

«Article 123.

Als efectes d'esta llei, es consideren magatzemistes distribuïdors les empreses especialitzades a actuar com a depositàries de mercaderies alienes que, a més, s'encarreguen de distribuir-les o de gestionar-ne la distribució, d'acord amb les instruccions rebudes del depositant.

En l'exercici de la seua funció, el magatzemista distribuïdor podrà desenrotllar altres tasques com ara consolidació o ruptura de càrregues, gestió d'existències o altres que siguen preparatòries o complementàries del transport i distribució de les mercaderies emmagatzemades.»

Setanta-dos. Se suprimixen els articles 125 i 126, que queden sense contingut.

Setanta-tres. L'article 127 queda redactat en els termes següents:

«Article 127.

1. Les estacions de transport de viatgers tenen per objecte concentrar les eixides, arribades i trànsits a les poblacions dels vehicles de transport públic, prestant o facilitant el desenrotllament de servicis preparatoris i complementaris del transport a usuaris i transportistes.

2. Els centres de transport i logística de mercaderies acullen en el seu recinte un conjunt de servicis i instal·lacions destinades a facilitar l'exercici d'activitats de transport, logística i distribució de mercaderies, integrant-lo amb el d'altres preparatòries o complementàries d'aquelles.

3. Les estacions de transport de viatgers i els centres de transport i logística de mercaderies només aconseguiran esta consideració quan siguen gestionats per una única persona o entitat, pública o privada, i reunisquen les condicions i requisits establits reglamentàriament.

En cap cas s'atribuirà la consideració d'estació o centre a terrenys o instal·lacions destinats únicament a garatge o estacionament de vehicles. Tampoc tindran esta consideració els terrenys en què s'ubiquen diverses empreses transportistes o d'activitats auxiliars i complementàries del transport o que realitzen activitats annexes a les d'estes, pel sol fet de la proximitat, si les instal·lacions, equipaments i servicis comuns no són objecte d'una gestió unificada amb la direcció d'una única entitat.»

Setanta-quatre. Se suprimix l'article 134, que queda sense contingut.

Setanta-cinc. El punt 2 de l'article 137 queda redactat en els termes següents:

«2. Podran establir-se reglamentàriament condicions relacionades amb la documentació acreditativa de l'arrendament de vehicles sense conductor, a l'efecte

de garantir l'existència del contracte, el seu termini de duració i altres circumstàncies que determinen la legitimitat de l'ús del vehicle per l'arrendatari.»

Setanta-sis. S'afeg un punt 4 a l'article 138, amb el text següent:

«4. No obstant el que disposen els punts 1 i 2 d'este article, les persones a què s'hi fa referència no respondran de les infraccions comeses en relació amb els temps de conducció i descans dels conductors o amb la manipulació, falsejament, o ús indegut del tacògraf, quan acrediten que els fets que les van determinar constituïen una falta molt greu d'indisciplina o desobediència comesa per un dels seus conductors que va donar lloc que este siga objecte d'una de les sancions que les disposicions legals o el conveni col·lectiu aplicable preveuen per a esta classe de faltes, sempre que esta sanció haja sigut declarada procedent per mitjà d'una sentència ferma o no haja sigut objecte de reclamació judicial pel treballador en el termini previst per a això.

No es tindrà en compte esta exempció quan la sanció disciplinària al conductor implicat no vaja més enllà de la postergació o inhabilitació per a ascensos en l'empresa.»

Setanta-set. L'article 140 queda redactat en els termes següents:

«Article 140.

Es consideraran infraccions molt greus:

1. La realització de transports públics sense disposar del títol habilitador que, si és el cas, siga preceptiu per a prestar-lo segons el que disposen esta llei i les normes dictades per a la seua execució i desplegament.

Quan la realització del transport de què es tracte requereisca disposar de més d'un títol habilitador, serà constitutiva d'esta infracció la carència de qualsevol d'ells, encara que es dispose dels altres.

No s'apreciarà la infracció tipificada en este punt quan els fets hagen de considerar-se infracció lleu segons el que disposa l'article 142.1.

2. La contractació com a portador o la facturació en nom propi de servicis de transport sense ser prèviament titular d'autorització de transport o d'operador de transport.

En tot cas, incorreran en esta infracció els que, tot i ser integrants d'una persona jurídica titular d'una autorització de transport o d'operador de transport, contracten o facturen en nom propi la prestació de servicis de transport a tercers o a la mateixa persona jurídica de què formen part sense ser ells mateixos, al seu torn, titulars de tal autorització.

No s'apreciarà la infracció tipificada en este punt quan els fets hagen de considerar-se infracció lleu segons el que disposa l'article 142.1.

3. L'arrendament d'un vehicle quan va acompanyat per la prestació de servicis de conducció o qualsevol altra forma de cessió de l'ús d'un vehicle el titular de la qual presta servicis de conducció al cessionari.

Incorreran en esta infracció tant l'arrendador o cedent com l'arrendatari o cessionari.

No es produirà esta infracció quan l'arrendador o cedent és titular de l'autorització de transport que en cada cas corresponga.

4. La cessió, expressa o tàcita, de títols habilitadors per part dels seus titulars a favor d'altres persones.

5. L'organització o establiment d'un transport regular de viatgers d'ús general sense haver sigut contractat per l'administració competent per a gestionar un servici públic d'eixes característiques, amb independència que els mitjans utilitzats siguen propis o aliens.

6. La venda individualitzada de les places d'un transport de viatgers, així com la prestació o venda de servicis integrats en una sèrie d'expedicions que atenguen, de manera reiterada, trànsits preestablits, quan no es posseïska altra habilitació que l'autorització de transport regulada en l'article 42.

En esta mateixa infracció incorreran els qui presten servicis turístics que incomplisquen les condicions legalment assenyalades per a això.

7. La falsificació d'algun dels títols que habiliten per a l'exercici de les activitats i professions regulades en esta llei i en les normes dictades per a la seua execució i desplegament o d'algunes de les dades que hagen de constar en aquells.

La responsabilitat per esta infracció correspondrà tant a les persones que han falsificat el títol, o col·laborat en la seua falsificació o comercialització sabent el caràcter il·lícit de la seua actuació, com a les que l'han utilitzat per a encobrir la realització de transports o activitats no autoritzats.

8. El falsejament dels documents que han de ser aportats com a requisit per a l'obtenció de qualsevol títol, certificació o document que ha de ser expedit per l'Administració a favor del sol·licitant o de qualsevol de les dades que hi hagen de constar.

9. El falsejament de qualssevol documents comptables, estadístics o de control que l'empresa es trobe obligada a portar o de les dades que s'hi troben.

10. La manipulació del tacògraf, del limitador de velocitat o d'algun dels seus elements, així com la d'altres instruments o mitjans de control en què siga obligatori de portar instal·lats en el vehicle, a fi d'alterar-ne el funcionament o modificar-ne els mesuraments.

En esta mateixa infracció incorreran els qui instal·len qualsevol classe d'elements mecànics, electrònics o d'una altra naturalesa amb la mateixa finalitat, encara que no es troben en funcionament en el moment de realitzar-se la inspecció.

La responsabilitat per esta infracció correspondrà, en tot cas, al transportista que tinga instal·lat en el seu vehicle l'aparell o instrument manipulat i, així mateix, a aquelles persones que l'hagen manipulat o hagen col·laborat en la seua instal·lació o comercialització.

11. El falsejament de les condicions que van determinar que una empresa es beneficie d'exempció de responsabilitat prevista en l'article 138.4.

12. La negativa o obstrucció a l'actuació dels servicis d'inspecció del transport terrestre o de les forces encarregades de la vigilància del transport que impossibiliten totalment o parcialment l'exercici de les funcions que tinguen atribuïdes legalment o reglamentàriament, així com la desatenció total o parcial a les seues instruccions o requeriments o el trencament de l'orde d'immobilitzar un vehicle.

En tot cas, incorrerà en esta infracció tota empresa els propietaris, empleats, auxiliars o dependents de la qual neguen o dificulten l'accés al personal dels servicis d'inspecció als locals o vehicles en què obligatòriament haja de trobar-se depositada la documentació de l'empresa o a esta documentació.

En els supòsits de requeriments relatius al compliment de la legislació sobre temps de conducció i descans dels conductors, es considerarà comesa una infracció distinta per cada vehicle o conductor del qual no s'aporte la documentació sol·licitada o s'aporte de manera que n'impossibilite el control.

13. La realització de transport interior a Espanya amb vehicles matriculats en l'estranger que incomplisquen les condicions que definixen les operacions de cabotatge de conformitat amb el que disposa la reglamentació de la Unió Europea per la qual s'establixen normes comunes d'accés al mercat del transport internacional de mercaderies per carretera o per la qual s'establixen normes comunes d'accés al mercat internacional dels servicis d'autocars i autobusos, encara que qui els realitze siga titular d'una llicència comunitària.

14. La interrupció dels servicis assenyalats en el contracte de gestió d'un servici públic de transport regular de viatgers d'ús general sense que hi haja

consentiment de l'Administració ni una altra causa que la justifique, durant el termini que es determine reglamentàriament.

15. La realització de transports, càrrega o descàrrega de mercaderies perilloses quan hi concórrega alguna de les circumstàncies següents:

15.1 No informar sobre la immobilització del vehicle a causa d'un accident o incident greu, o no adoptar les mesures de seguretat i protecció que corresponguen en estos supòsits, excepte en aquells casos en què això ha sigut impossible.

15.2 Utilitzar cisternes que presenten fugues.

15.3 No tindre el certificat d'aprovació del vehicle expedit per l'organisme competent on s'acredite que respon a les prescripcions exigibles reglamentàriament per al transport a què va destinat, així com portar este certificat caducat o portar-ne un diferent de l'exigit per a la mercaderia transportada.

15.4 Transportar mercaderies a granel quan això no estiga autoritzat per la regulació específica aplicable.

15.5 Utilitzar vehicles, depòsits o contenidors que no tinguen panells, plaques o etiquetes de perill o, si és el cas, de qualsevol altra senyalització o marca exigible, així com portar-los il·legibles.

15.6 Transportar mercaderies per carretera quan no estiga permés fer-ho.

15.7 Utilitzar vehicles o depòsits diferents dels prescrits en les normes que regulen el transport de les mercaderies de què es tracte.

En tot cas serà constitutiva d'esta infracció la utilització de cisternes, vehicles bateria o contenidors de gas d'elements diversos l'ús dels quals no estiga permés per al transport de la mercaderia perillosa de què es tracte.

15.8 No portar a bord del vehicle una carta de port que cobrisca totes les mercaderies transportades, o portar-la sense consignar-les.

15.9 Transportar mercaderies sense tindre el permís, autorització especial o autorització prèvia que, si és el cas, siga necessari o incomplint les condicions que s'hi assenyalen.

15.10 Incomplir la prohibició de fumar específicament assenyalada en la legislació sobre transport de mercaderies perilloses.

15.11 No identificar el transport de mercaderies perilloses en l'exterior del vehicle.

15.12 Utilitzar foc o llums no protegides, així com aparells d'enllumenat portàtils, amb superfícies capaces de produir purnes.

15.13 Consignar de manera inadequada en la carta de port la mercaderia transportada.

15.14 Incomplir les normes sobre el grau d'ompliment o sobre la limitació de les quantitats a transportar per unitat de transport.

15.15 Utilitzar vehicles, depòsits o contenidors amb panells, plaques, etiquetes de perill o qualsevol altra senyalització o marca exigible no adequats a la mercaderia transportada.

15.16 Incomplir les normes d'embalatge en comú en un mateix paquet.

15.17 Incomplir les prohibicions de carregament en comú en un mateix vehicle.

15.18 Utilitzar envasos o embalatges no autoritzats per les normes que siguen aplicables per al transport de la mercaderia de què es tracte.

Es considerarà inclòs en esta infracció l'ús d'envasos o embalatges no homologats o que es troben greument deteriorats o presenten fugues o que no tinguen algun dels requisits tècnics exigits.

15.19 Transportar, carregar o descarregar mercaderies perilloses quan les empreses involucrades en estes operacions no tinguen el preceptiu conseller de seguretat o en tinguen un que no es trobe habilitat per a actuar com a tal en relació amb la matèria o activitat de què es tracte.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions previstes en este punt correspondrà:

- a) Al transportista, per la infracció tipificada en l'apartat 15.1.
- b) Al transportista i al carregador, per les infraccions tipificades en els apartats 15.2, 15.3, 15.4 i 15.5.
- c) Al transportista i al carregador o expedidor, segons el cas, per les infraccions tipificades en els apartats 15.6, 15.7, 15.8, 15.9, 15.10 i 15.11.
- d) Al transportista, al carregador i al descarregador, per la infracció tipificada en l'apartat 15.12.
- e) Al carregador o expedidor, segons el cas, per les infraccions tipificades en els apartats 15.13, 15.14, 15.15, 15.16, 15.17 i 15.18.
- f) A l'empresa obligada a tindre conseller de seguretat, per la infracció tipificada en l'apartat 15.19.

Als efectes previstos en este punt i en els articles 141.5 i 142.7, tindrà la consideració d'expedidor la persona física o jurídica per orde i compte de la qual es realitza l'enviament de la mercaderia perillosa i figura com a tal en la carta de port, amb independència que siga ella mateixa o un tercer el destinatari de les mercaderies així expedides. Es considerarà carregador o descarregador la persona física o jurídica davall la responsabilitat de la qual es realitzen les operacions de càrrega o descàrrega de la mercaderia perillosa o que efectua directament estes operacions.

16. La realització d'activitats de transport públic o la intermediació en la seua contractació, incomplint algun dels requisits exigits per a l'obtenció i manteniment de l'autorització que, si és el cas, siga preceptiva, excepte en aquells supòsits en què el requisit incomplert siga l'assenyalat en l'apartat f) de l'article 43.1.

En tot cas, incorreran en esta infracció els qui no comuniquen al Registre d'Empreses i Activitats de Transport el canvi del seu domicili o de la ubicació dels seus centres d'explotació o dels locals de què hagen de disposar a l'efecte del compliment del requisit d'establiment.

17. La contractació de servicis de transport per part de transportistes, agències de transport, transitaris, magatzemistes distribuïdors, operadors logístics o qualsevol altre professional del transport amb transportistes o operadors de transport no autoritzats.

En tot cas, incorrerà en esta infracció la persona jurídica dedicada professionalment al transport que contracte alguna de les persones que la integren perquè realitze un servici de transport, o abone les factures que estes li expedisquen per este concepte, quan les dites persones no siguen, al seu torn, titulars d'una autorització de transport o d'operador de transport.

18. La realització de transports públics o privats utilitzant conductors que no tinguen el certificat d'aptitud professional o de la targeta de qualificació (CAP) en vigor.

19. L'incompliment de l'obligació de subscriure l'assegurança exigida en l'article 21.1 o tindre-la subscrita amb una cobertura insuficient.

20. La carència del tacògraf, del limitador de velocitat o d'algun dels seus elements, així com la d'altres instruments o mitjans de control que hi haja l'obligació de portar instal·lats en el vehicle.

En esta mateixa infracció incorreran els qui tot i portar instal·lat el tacògraf no l'utilitzen o porten instal·lat un tacògraf no homologat.

21. La carència significativa de fulls de registre o de dades registrades en el tacògraf o en les targetes dels conductors que hi ha l'obligació de conservar en la seu de l'empresa.

Es considerarà inclosa en esta infracció la conservació de registres que no complisquen l'estructura de camp o l'extensió del fitxer establides reglamentàriament.

22. No portar inserida en el tacògraf la targeta de conductor o el full de registre dels temps de conducció i descans, quan això siga exigible, o fer-ho de manera incorrecta, així com utilitzar una targeta d'un altre conductor, un full de registre amb nom o cognom diferents dels del conductor o portar inserida una targeta que no hauria d'utilitzar-se perquè se n'ha expedit un duplicat posterior.

Es considerarà, així mateix, constitutiva d'esta infracció la falta de consignació de dades en un full de registre o document d'impressió dels temps de conducció i descans, quan les normes de la Unió Europea reguladores de la matèria li atribuïsquen la consideració d'infracció molt greu.

23. L'excés igual o superior al 25 per cent sobre la massa màxima total o igual o superior al 50 per cent sobre la massa màxima per eix que tinga autoritzades el vehicle de què es tracte.

Estos percentatges es reduiran al 20 i al 40 per cent, respectivament, quan la massa màxima que tinga autoritzada el vehicle siga superior a 12 tones.

Quan el vehicle es trobe emparat per una autorització especial que li permeta circular amb una massa superior a la que, d'una altra manera, li correspondria, els percentatges assenyalats hauran de referir-se a la massa màxima assenyalada en esta autorització especial.

Quan s'excedisca la massa màxima total del vehicle, la responsabilitat per la infracció correspondrà tant al transportista com al carregador, a l'expedidor i a l'intermediari que hagen intervingut en el transport o la seua contractació, llevat que algun d'ells prove que no li és imputable.

Quan s'excedisca la massa màxima per eix, la responsabilitat correspondrà a qui ha realitzat l'estiba de la mercaderia a bord del vehicle o seguint les instruccions del qual s'ha realitzat esta.

En els transports de paqueteria i mudances no s'exigirà responsabilitat al carregador ni a l'expedidor per l'excés sobre la massa autoritzada, llevat que es prove que la seua actuació va resultar-hi determinant.

24. La utilització en el tacògraf de fulls de registre o targetes de conductor que es troben tacades o espatlades de tal manera que impedisquen la lectura de les dades registrades.

25. La utilització d'un mateix full de registre dels temps de conducció i descans per un període de temps superior al que corresponga, quan haja donat lloc a una superposició de registres que n'impedisca la lectura.

26. L'ús incorrecte del selector d'activitats del tacògraf.

27. La prestació de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general quan es done alguna de les circumstàncies següents:

27.1 La falta d'explotació del servicis pel mateix contractista de l'Administració, excepte els supòsits de col·laboració permesos expressament.

27.2 L'incompliment dels trànsits o del nombre mínim d'expedicions establits en el contracte de gestió del servicis públic de què es tracte, quan no haja de qualificar-se d'acord amb allò que s'ha assenyalat en el punt 14 d'este article.

27.3 Denegar la venda de bitllets o l'accés al vehicle als qui els hagen adquirit, llevat que es donen circumstàncies legalment o reglamentàriament establides que ho justifiquen.

Així mateix, s'incorrerà en esta infracció si s'impedix a certes categories d'usuaris, o als qui pretenguen accedir al servicis en determinades localitats o zones geogràfiques, adquirir o reservar bitllets per qualsevol dels procediments utilitzats per l'empresa amb caràcter general, o reben un tracte discriminatori respecte a la resta dels usuaris en relació amb esta adquisició o reserva.

27.4 La realització del servicis transbordant injustificadament els usuaris durant el viatge.

27.5 L'incompliment del règim tarifari previst en el contracte de gestió del servicis públic de què es tracte.

27.6 L'incompliment de les condicions d'accessibilitat als vehicles establides amb caràcter general per a tots els servicis públics de transport regular de viatgers per carretera d'ús general o especialment assenyalats en el plec de condicions o el contracte del servici de què es tracte.

Així mateix, incorrerà en esta infracció l'empresa contractista del servici el personal de la qual impedisca o dificulte la seua utilització a persones amb discapacitat, inclús si no hi ha obligació que els vehicles hi estiguen adaptats, sempre que, en este últim supòsit, les dites persones aporten els mitjans que els siguen necessaris per a accedir i abandonar el vehicle i instal·lar-se en una plaça ordinària.

28. La realització de transports públics regulars de viatgers d'ús especial incomplint qualsevol de les condicions assenyalades en la corresponent autorització amb el caràcter d'essencials, quan el dit incompliment no es trobe expressament tipificat d'una altra manera en esta llei.

29. En els transports d'ús especial d'escolars i de menors, l'absència d'una persona major d'edat idònia, diferent del conductor, que conega el funcionament dels mecanismes de seguretat del vehicle, encarregada de l'atenció dels menors, quan això siga obligatori.

30. En els transports d'ús especial d'escolars i de menors, la falta de plaça o seient per a cada menor així com la inexistència de places pròximes a les portes de servici que siguen necessàries per a persones de mobilitat reduïda.

31. La contractació de servicis de transport terrestre de mercaderies per part de transportistes, agències de transport, transitaris, magatzemistes distribuïdors, operadors logístics o qualsevol altre professional del transport que incomplisca l'obligació de fer-ho en nom propi, així com la contractació de servicis públics de transport regular de viatgers d'ús general en concepte de portador per qui no es trobe habilitat per a això.

32. La realització de transports de mercaderies o discrecionals de viatgers que incomplisca les condicions establides en l'article 54.

En idèntica infracció incorreran les empreses o persones que actuen com a col·laboradors que incomplisquen les obligacions que els afecten.

33. L'inadequat funcionament imputable al transportista del tacògraf, del limitador de velocitat o d'algun dels seus elements, així com el d'altres instruments o mitjans de control que hi haja l'obligació de portar instal·lats en el vehicle, quan no haja de qualificar-se d'acord amb allò que s'ha assenyalat en el punt 10 d'este article.

34. La utilització del tacògraf sense haver-ne realitzat el calibratge o la revisió periòdica en els terminis i la forma establits, havent sigut reparat en un taller no autoritzat o sense tindre els precintes o plaques preceptius.

35. La carència a bord del vehicle dels fulls de registre dels temps de conducció i descans ja utilitzats o dels documents d'impressió que siga obligatori portar, amb independència del tipus de tacògraf, analògic o digital, que s'utilitze.

En la mateixa infracció s'incorrerà quan no es porte a bord del vehicle la targeta del conductor, encara que s'utilitze un tacògraf analògic, quan siga necessària per a apreciar les condicions de conducció durant el període anterior exigible.

36. L'incompliment per un centre d'alguna de les condicions que li van ser exigides per a obtenir l'autorització habilitadora per a impartir cursos preceptius per a l'obtenció o el manteniment d'alguna de les qualificacions regulades per les normes d'ordenació del transport.

37. L'incompliment de la legislació aplicable en matèria de temps de conducció i descans dels conductors en els supòsits següents:

37.1 L'excés igual o superior al 50 per cent en els temps màxims de conducció diària, així com la disminució dels descansos diaris per davall de quatre hores i mitja.

37.2 L'excés igual o superior al 25 per cent en els temps màxims de conducció setmanal o bisetmanal.

37.3 L'excés superior a dos hores en els temps màxims de conducció diària, llevat que haja de qualificar-se d'acord amb el que disposa l'apartat 37.1.

37.4 La conducció durant més de sis hores sense respectar les pauses exigides reglamentàriament.

37.5 La disminució del descans diari normal en més de dos hores i mitja o del reduït o fraccionat en més de dos hores, inclús quan es realitze conducció en equip, llevat que haja de qualificar-se d'acord amb el que disposa l'apartat 37.1.

37.6 La disminució del descans setmanal normal en més de nou hores o del reduït en més de quatre.

38. El transport d'objectes o encàrrecs diferents dels equipatges dels viatgers a l'empara d'una autorització de transport públic de viatgers, que incomplisquen les condicions que siguen exigibles de conformitat amb les normes internes o internacionals que siguen aplicables.»

Setanta-huit. L'article 141 queda redactat en els termes següents:

«Article 141.

Es consideraran infraccions greus:

1. L'incompliment de l'obligació de tornar a l'Administració una autorització o llicència de transport, alguna de les seues còpies o qualsevol altra documentació quan, per haver sigut revocada o per qualsevol altra causa legalment o reglamentàriament establida, haja d'haver sigut tornada, sempre que el document de què es tracte conserve aparença de validesa.

2. L'excés igual o superior al 15 i inferior al 25 per cent sobre la massa màxima total o igual o superior al 30 i inferior al 50 per cent sobre la massa màxima per eix que tinga autoritzades el vehicle de què es tracte.

Estos percentatges es reduiran, respectivament, al 10 i el 20 per cent sobre la massa màxima total i al 25 i el 40 per cent sobre la massa màxima per eix, quan la massa màxima que tinga autoritzada el vehicle siga superior a 12 tones.

A l'efecte de responsabilitat, seran aplicables les regles establides en l'article 140.23.

3. No passar la revisió periòdica d'algun instrument o mitjà de control que hi haja l'obligació de portar instal·lat en el vehicle, en els terminis i la forma establits, quan no haja de reputar-se com a infracció molt greu segons allò que disposa l'article 140.34.

4. L'obstrucció que dificulte greument l'actuació dels servicis d'inspecció del transport terrestre o de les forces encarregades de la vigilància del transport quan no hi concórrega algun dels supòsits que, d'acord amb el que assenjala el punt 12 de l'article 140, implicarien que es reputara com a infracció molt greu.

En els supòsits de requeriments relatius al compliment de la legislació sobre temps de conducció i descans dels conductors, es considerarà comesa una infracció distinta per cada vehicle o conductor del qual s'aporte la documentació sol·licitada en temps i forma diferent de la requerida.

5. La realització de transports, càrrega o descàrrega de mercaderies perilloses quan hi concórrega alguna de les circumstàncies següents:

5.1 No portar a bord les instruccions escrites que siguen exigibles.

5.2 Incomplir el que disposen les normes aplicables o les corresponents instruccions escrites sobre l'equipament del vehicle o dels membres de la tripulació.

5.3 No tindre els extintors que siguen obligatoris en funció del vehicle o la càrrega transportada, o disposar-ne d'uns la correcta utilització dels quals no estiga garantida.

5.4 Transportar viatgers en unitats que transporten mercaderies perilloses fora dels supòsits en què les normes reguladores d'esta classe de transports ho permeten.

5.5 Transportar mercaderies perilloses en vehicles de viatgers en quantitats no permeses.

5.6 Utilitzar paquets o cisternes en el transport que no estiguen tancats correctament, inclús quan estes últimes es troben buides si no han sigut prèviament netejades.

5.7 Transportar paquets de mercaderia en un contenidor que no siga estructuralment adequat.

5.8 No tindre el certificat de neteja de la cisterna en els casos en què siga necessari.

5.9 Incomplir les disposicions sobre dates d'assaig, inspecció i terminis d'utilització d'envasos i embalatges o recipients.

5.10 Transportar mercaderies perilloses en envasos o embalatges deteriorats quan no haja de reputar-se com a infracció molt greu segons el que disposa l'apartat 18 de l'article 140.15.

5.11 No consignar en la carta de port algunes de les dades que han de figurar-hi o fer-ho inadequadament quan no haja de reputar-se com a infracció molt greu segons el que disposen els apartats 8 i 13 de l'article 140.15.

5.12 Etiquetar o marcar inadequadament els paquets.

5.13 Incomplir l'obligació de connectar a terra els vehicles cisterna durant les maniobres de càrrega o descàrrega, quan siga exigible.

5.14 No realitzar en les plantes carregadores o descarregadores les comprovacions que siguen obligatòries abans, durant o després de la càrrega.

5.15 Incomplir els consellers de seguretat les obligacions que els atribueix la seua normativa específica.

5.16 Incomplir l'obligació de remetre a les autoritats competents l'informe anual i els informes d'accidents.

5.17 Incomplir l'obligació de conservar els informes anuals durant el termini establert legalment.

5.18 No proporcionar als treballadors que intervenen en el maneig de mercaderies perilloses la formació adequada per a previndre riscos ocasionals.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions previstes en este punt correspondrà:

a) Al transportista per les infraccions tipificades en els apartats 5.1, 5.2, 5.3, 5.4 i 5.5.

b) Al transportista i al carregador per les infraccions tipificades en els apartats 5.6 i 5.7.

c) Al transportista i al carregador o descarregador, segons el cas, per la infracció tipificada en l'apartat 5.8.

d) Al carregador per les infraccions tipificades en els apartats 5.9 i 5.10.

e) Al carregador o expedidor, segons el cas, per les infraccions tipificades en els apartats 5.11 i 5.12.

f) Al carregador o descarregador per les infraccions tipificades en els apartats 5.13 i 5.14.

g) A l'empresa obligada a tindre conseller de seguretat per la infracció tipificada en els apartats 5.15, 5.16 i 5.17.

h) A l'empresa de qui depenguen els treballadors per la infracció tipificada en l'apartat 5.18.

6. La utilització de títols habilitadors en condicions diferents de les establides amb caràcter general o assenyalades específicament en el mateix títol, llevat que

l'incompliment de les dites condicions ja estiga tipificat de manera expressa en esta llei.

7. L'oferta de servicis de transport sense disposar del títol habilitador exigible per a realitzar-los o per a mitjançar en la seua contractació, tant si es realitza de manera individual a un únic destinatari o es fa pública per a coneixement general a través de qualsevol mitjà.

8. L'arrendament de vehicles amb conductor fora de les oficines o locals que es determinen reglamentàriament, així com la busca o arplega de clients que no hagen sigut contractats prèviament.

En esta mateixa infracció incorreran aquells arrendadors de vehicles amb conductor que incomplisquen les limitacions que definixen la prestació habitual del servici en el territori en què es trobe domiciliada l'autorització en què s'emparen.

9. La realització de transports públics o privats utilitzant per a la conducció del vehicle els servicis d'una persona que requerisca el certificat de conductor de tercer país i no el tinga o incomplint alguna de les condicions que van donar lloc a la seua expedició.

10. La prestació d'un servici públic de transport regular de viatgers d'ús general que incomplisca alguna de les condicions o obligacions imposades al contractista en el corresponent contracte de gestió quan no haja de reputar-se com a infracció molt greu segons el que disposen els punts 14 o 27 de l'article 140.

Així mateix, incorrerà en esta infracció el contractista del servici que incomplisca l'obligació de transport gratuït de l'equipatge dels viatgers en els supòsits i fins al límit en què això siga obligatori.

11. La utilització de fulls de registre dels temps de conducció i descans no homologats o que siguen incompatibles amb el tacògraf utilitzat.

12. La falta de consignació de dades en un full de registre o document d'impressió dels temps de conducció i descans, quan les normes de la Unió Europea reguladores de la matèria li atribuïsquen la consideració d'infracció greu.

13. La carència no significativa de fulls de registre, de documents d'impressió o de dades registrades en el tacògraf o en les targetes dels conductors que hi haja l'obligació de conservar en la seu de l'empresa a disposició de l'Administració.

14. La realització de transports privats no tenint l'autorització, certificació o llicència que, si és el cas, siga preceptiva per a això segons les normes reguladores del transport terrestre.

No s'apreciarà la infracció prevista en este punt quan els fets hagen de reputar-se com a infracció lleu segons el que disposa l'article 142.1.

15. La venda de bitllets per a servicis no autoritzats de transport de viatgers, llevat que haja de reputar-se com a infracció molt greu segons els punts 5 o 6 de l'article 140.

Així mateix, incorreran en esta infracció els titulars d'indústries o servicis que, tot i ser aliens al transport, permeten que estos bitllets es venguen en els locals o establiments en què realitzen la seua activitat.

16. La realització de transports públics interurbans de viatgers en vehicles de turisme quan es produïska alguna de les circumstàncies següents:

16.1 Haver-se iniciat el servici en un terme municipal no autoritzat.

16.2 Incompliment del règim tarifari que siga aplicable.

17. La carència, falta de realització de les diligències oportunes o falta de dades essencials de la documentació de control, estadística o comptable, l'ompliment de la qual siga obligatòria.

Així mateix, seran constitutives d'esta infracció l'ocultació o falta de conservació d'esta documentació, així com la seua falta de comunicació a l'Administració o la demora injustificada en esta comunicació, que incomplisquen el que a este efecte es determine reglamentàriament.

En idèntica infracció incorreran aquelles empreses que no tinguen el document en què preceptivament hagen de formular-se les reclamacions dels usuaris, que neguen o obstaculitzen el seu ús o que oculten el seu contingut o retarden injustificadament la seua comunicació als servicis d'inspecció del transport terrestre que en cada cas siguen competents.

No s'apreciarà la infracció tipificada en este punt quan dels fets comprovats haja de reputar-se una infracció molt greu segons el que disposen els punts 12, 21, 22 o 35 de l'article 140 o qualificar-se d'acord amb el que assenyalen els punts 9 o 10 d'este article.

18. L'eixida dels vehicles dedicats a l'arrendament amb conductor del lloc en què habitualment es troben guardats o estacionats sense portar a bord la documentació exigible o portant-la omplida incorrectament.

19. La desatenció pel destinatari d'un transport de mercaderies del requeriment que li formule una junta arbitral del transport perquè pose a la seua disposició les mercaderies que haja rebut, quan corresponga que siguen depositades en execució del que disposa l'article 38.3.

20. La impartició de cursos que siguen preceptius per a l'obtenció o manteniment d'alguna de les qualificacions regulades per les normes d'ordenació del transport, quan es produísca alguna de les circumstàncies següents:

20.1 Que els professors no reunisquen les condicions de titulació o formació específica exigides per a impartir la matèria de què es tracte.

20.2 Que el curs impartit no s'ajuste al model prèviament homologat.

20.3 Que el curs impartit no s'ajuste a les característiques del que va ser comunicat a l'òrgan administratiu competent.

20.4 Que no s'haja posat en coneixement de l'òrgan administratiu competent, pels mitjans i en el termini previstos per a això, que el professor o la matèria impartida no coincidixen amb el que s'havia comunicat inicialment.

20.5 Que no s'haja posat en coneixement de l'òrgan administratiu competent, pels mitjans i en el termini previstos per a això, la falta d'assistència injustificada del cinquanta per cent o més dels alumnes inscrits en el curs.

21. La realització de transports de productes alimentaris o mercaderies peribles utilitzant un vehicle que no tinga el certificat de conformitat per al transport de mercaderies peribles o tindre'l caducat o falsejat.

La responsabilitat per la comissió d'esta infracció correspondrà tant al transportista com a l'expedidor.

22. La contractació de servicis de transport per part de carregadors o usuaris habituals amb transportistes o operadors de transport no autoritzats, quan no haja de reputar-se com a molt greu segons allò que disposa l'article 140.17.

23. La prestació de servicis de transport de viatgers amb vehicles que incomplisquen les prescripcions tècniques sobre accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda que, en cada cas, els siguen aplicables, llevat que haja de reputar-se com a infracció molt greu segons allò que disposa l'article 140.27.6.

24. L'incompliment de la legislació aplicable en matèria de temps de conducció i descans dels conductors en els supòsits següents, llevat que haja de reputar-se com a infracció molt greu segons el que estableix el punt 37 de l'article 140:

24.1 L'excés superior a seixanta hores en el temps màxim de conducció setmanal o a cent en el bisetmanal.

24.2 L'excés superior a una hora en els temps màxims de conducció diària.

24.3 La conducció durant més de cinc hores, encara que sense sobrepassar les sis, sense respectar les pauses exigides reglamentàriament.

24.4 La disminució del descans diari normal, reduït o fraccionat en més d'una hora.

24.5 La disminució del descans setmanal normal en més de tres hores o del reduït en més de dos.

25. Qualsevol de les infraccions previstes en l'article anterior, quan per la seua naturalesa, ocasió o circumstància no haja de ser qualificada com a molt greu. L'existència de les dites circumstàncies ha de justificar-se i ha de motivar-se la resolució corresponent.»

Setanta-nou. L'article 142 queda redactat en els termes següents:

«Article 142.

Es consideraran com a infraccions lleus:

1. La realització de transports públics o privats, així com la contractació com a portador o la facturació en nom propi de servicis de transport, que no disposen de l'autorització o llicència que, si és el cas, siga preceptiva, sempre que s'acredite que en el moment de realitzar-los o contractar-los, es complien tots els requisits exigits per a obtindre'ls i que esta s'ha sol·licitat dins dels 15 dies següents a la notificació de l'inici de l'expedient sancionador.

2. L'excés superior al 5 i inferior al 15 per cent sobre la massa màxima total, o superior al 20 i inferior al 30 per cent sobre la massa màxima per eix que tinga autoritzades el vehicle de què es tracte.

Els dits percentatges es reduiran, respectivament, al 2,5 i el 10 per cent sobre la massa màxima total, i al 15 i el 25 per cent sobre la massa màxima per eix, quan la massa màxima que tinga autoritzada el vehicle siga superior a 12 tones.

A l'efecte de responsabilitat, seran aplicables les regles establides en l'article 140.23.

3. La utilització de fulls de registre dels temps de conducció i descans tacats o espatllats quan, no obstant això, les dades registrades siguen llegibles; la utilització de fulls durant un període major a aquell per al qual estiga previst, quan no haja suposat la pèrdua de dades, i la retirada no autoritzada d'estos fulls quan això no afecte les dades registrades.

Es considerarà així mateix inclosa en esta infracció la falta o insuficiència de paper en què han d'imprimir-se les activitats dels conductors registrades pel tacògraf digital quan no haja de reputar-se com a infracció molt greu segons allò que disposa l'article 140.22.

4. La falta de consignació de dades en un full de registre o document d'impressió dels temps de conducció i descans quan les normes de la Unió Europea reguladores de la matèria li atribuïsquen la consideració d'infracció lleu.

5. La inexistència d'algun rètol o avís l'exhibició del qual siga obligatòria per a coneixement públic.

6. L'incompliment en els transports interurbans de viatgers contractats per plaça amb pagament individual de l'obligació d'expedir els corresponents títols de transport als usuaris o de les normes establides per al seu despatx o devolució, o expedir-los incomplint qualsevol altra condició exigible.

7. La realització de transport de mercaderies perilloses quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

7.1 No portar a bord els documents relatius al vehicle que siguen obligatoris, tot i posseir-los, quan no haja de reputar-se com a infracció molt greu segons el que disposa l'apartat 3 de l'article 140.15.

7.2 Utilitzar panells, plaques, etiquetes, marques, lletres, figures o símbols la grandària dels quals no s'ajuste a l'exigida.

7.3 No portar a bord del vehicle un document d'identificació amb fotografia per a cada membre de la tripulació, quan siga exigible.

7.4 No portar correctament subjectes les plaques panells o etiquetes de perill.

7.5 Utilitzar documents de transport o acompanyament en què no s'haja fet constar tota la informació obligatòria quan no haja de reputar-se com una infracció greu o molt greu segons el que disposen l'apartat 11 de l'article 141.5 i els apartats 8 o 13 de l'article 140.15.

7.6 No incloure en els informes anuals o en els comunicats d'accidents algunes de les dades exigibles per la normativa vigent.

7.7 No comunicar als òrgans competents la identitat dels consellers de seguretat amb què compte l'empresa i les seues àrees de responsabilitat.

7.8 No conservar els informes anuals durant el termini establert reglamentàriament, sempre que hagen sigut remesos als òrgans competents.

7.9 Remetre les autoritats competents l'informe anual o els comunicats d'accident fora dels terminis establerts reglamentàriament.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions previstes en este punt correspondrà:

a) Al transportista per les infraccions tipificades en els apartats 7.1, 7.2, 7.3 i 7.4.

b) Al carregador o expedidor, segons el cas, per la infracció tipificada en l'apartat 7.5.

c) A l'empresa obligada a tindre conseller de seguretat per les infraccions tipificades en els apartats 7.6, 7.7, 7.8 i 7.9.

8. La realització de transports públics o privats sense portar a bord del vehicle la documentació formal que acredite la possibilitat legal de prestar-los o que siga exigible per a la determinació de la classe de transport que es realitza, llevat que esta infracció haja de ser qualificada com a molt greu o greu d'acord amb el que disposen els articles 140.1 i 141.14.

Es considerarà inclòs així mateix en esta infracció l'incompliment de l'obligació que esta documentació es trobe en un lloc visible des de l'exterior del vehicle, en els casos en què així s'exigisca expressament en les disposicions reguladores de la modalitat de transport de què es tracte.

9. L'arrendament de vehicles sense conductor incomplint les condicions que reglamentàriament es determinen, llevat que haja de reputar-se com a infracció molt greu segons allò que disposa l'article 140.3 o 140.32.

10. La realització de transports públics regulars de viatgers d'ús especial incomplint algun dels requisits establerts en la corresponent autorització sense atribuir-li caràcter essencial.

11. El tracte desconsiderat de paraula o obra amb els usuaris per part del personal de l'empresa en el transport de viatgers.

12. En el transport escolar i de menors, l'incompliment per l'entitat contractant de la seua obligació d'exigir al transportista els documents o justificants que siga preceptiu d'acord amb les normes que regulen la seguretat en els dits transports.

13. En el transport de viatgers, la carència de canvi de moneda metàl·lica o bitllets fins a la quantitat que, si és el cas, es trobe determinada reglamentàriament.

14. L'incompliment pels usuaris dels transports de viatgers de les prohibicions següents:

14.1 Impedir o forçar l'obertura o tancament de les portes d'accés als vehicles.

14.2 Manipular els mecanismes d'obertura o tancament de les portes d'accés al vehicle o de qualsevol dels seus compartiments previstos per a l'accionament exclusiu pel personal de l'empresa transportista.

14.3 Fer ús sense causa justificada de qualsevol dels mecanismes de seguretat o socors instal·lats en el vehicle per a casos d'emergència.

14.4 Abandonar el vehicle o accedir a este fora de les parades establides, si és el cas, a este efecte, excepte per causa justificada.

14.5 Realitzar, sense causa justificada, qualsevol acte susceptible de distraure l'atenció del conductor o entorpir la seua labor quan el vehicle es trobe en marxa.

14.6 Viatjar en llocs diferents dels habilitats per als usuaris.

14.7 Viatjar no tenint un títol de transport suficient per a emparar la utilització del servici de què es tracte.

14.8 Tota acció injustificada que pugua implicar deteriorament o causar brutícia en els vehicles o estacions de transport.

15. La impartició de cursos que siguen preceptius per a l'obtenció o manteniment d'alguna de les qualificacions regulades per les normes d'ordenació del transport sense haver posat en coneixement de l'òrgan administratiu competent, pels mitjans i en el termini previstos per a això, la falta d'assistència injustificada d'un vint-i-cinc per cent o més dels alumnes inscrits en el curs, llevat que haja de reputar-se com una infracció greu segons el que disposa l'article 141.20.

16. La realització de transport de mercaderies peribles sense portar en el vehicle les marques d'identificació i indicacions reglamentàries o portant-les en llocs diferents dels establits.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions previstes en este punt correspondrà al transportista o, si és el cas, al titular del vehicle.

17. Tot excés en els temps màxims de conducció, així com la disminució dels períodes de descans, llevat que haja de reputar-se com a infracció greu o molt greu segons el que disposen els articles 141.24 o 140.37.

18. La falta de comunicació de qualsevol dada o circumstància que haja de figurar en el Registre d'Empreses i Activitats de Transports o que existisca obligació per una altra causa d'informar l'Administració, quan no haja de reputar-se com a infracció molt greu segons allò que disposa l'article 140.16.

19. Qualsevol de les infraccions previstes en l'article anterior, quan, per la seua naturalesa, ocasió o circumstàncies, no haja de ser qualificada com a greu. Haurà de justificar-se l'existència de les dites circumstàncies i haurà de motivar-se la resolució corresponent.»

Huitanta. L'article 143 queda redactat en els termes següents:

«Article 143.

1. Les sancions per les infraccions tipificades en els articles anteriors es graduaran d'acord amb la repercussió social del fet infractor i la seua intencionalitat; amb la naturalesa dels perjudicats causats, amb especial atenció als que afecten les condicions de competència o la seguretat; amb la magnitud del benefici il·lícitament obtingut i amb la reincidència o habitualitat en la conducta infractora, d'acord amb les regles i dins dels intervals següents:

a) Se sancionaran amb multa de 100 a 200 euros les infraccions previstes en els punts 13, 14, 15, 16, 17 i 18 de l'article 142.

b) Se sancionaran amb multa de 201 a 300 euros les infraccions previstes en els punts 8, 9, 10, 11 i 12 de l'article 142.

c) Se sancionaran amb multa de 301 a 400 euros les infraccions previstes en els punts 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 142.

d) Se sancionaran amb multa de 401 a 600 euros les infraccions previstes en els punts 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 24 de l'article 141.

e) Se sancionaran amb multa de 601 a 800 euros les infraccions previstes en els punts 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 15 i 16 de l'article 141.

f) Se sancionaran amb multa de 801 a 1.000 euros les infraccions previstes en els punts 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 141.

g) Se sancionaran amb multa de 1.001 a 2.000 euros les infraccions previstes en els punts 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 i 38 de l'article 140.

h) Se sancionaran amb multa de 2.001 a 4.000 euros les infraccions previstes en els punts 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 23 de l'article 140.

i) Se sancionaran amb multa de 4.001 a 6.000 euros les infraccions previstes en els punts 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 i 15 de l'article 140.

j) Se sancionaran amb multa de 6.001 a 18.000 euros les infraccions ressenyades en l'apartat i) quan el responsable d'este ja ha sigut sancionat, mitjançant una resolució que pose fi a la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció molt greu de les previstes en esta llei en els 12 mesos anteriors.

k) Quan siga aplicable el que preveuen els articles 141.25 i 142.19, la quantia de la sanció que si és el cas corresponga imposar estarà compresa, respectivament, dins dels límits establits en els apartats d), e) i f) i a), b) i c).

2. La imposició de les sancions que, si és el cas, corresponguen serà independent de la possible obligació d'indemnitzar els danys i perjuís causats.

3. Quan siga detectada la comissió de la infracció prevista en el punt 16 de l'article 140, l'administració actuant la comunicarà al Registre d'Empreses i Activitats de Transport perquè realitze l'oportuna anotació i, d'ofici, la comuniqui, al seu torn, a l'administració competent sobre les autoritzacions afectades, a fi que esta procedisca a suspendre-les en els termes assenyalats en l'article 52.

Quan en la comissió de la infracció prevista en el punt 10 de l'article 140 hagen intervingut tallers autoritzats, amb independència de la sanció que corresponga, es proposarà a l'òrgan competent la retirada de la corresponent autorització.

4. Haurà d'ordenar-se la immediata immobilització del vehicle fins que se suprimisquen els motius determinants de la infracció, en els supòsits següents:

a) Quan siguen detectades durant la seua comissió en carretera infraccions que hagen de ser denunciades d'acord amb el que preveuen els punts 1, 10, 11, 12, 15.6, 15.7, 15.11, 15.18 o 23 de l'article 140 o el punt 2 de l'article 141.

b) Quan es detecte durant la seua comissió en carretera l'incompliment dels temps de conducció diària o dels períodes obligatoris de pausa o descans diari, llevat que la infracció haja de reputar-se com a lleu i la distància que encara haja de recórrer el vehicle per a arribar a la destinació no siga superior a 30 quilòmetres.

c) Quan siguen detectades en carretera conductes infractores en què concórreguen circumstàncies que puguen comportar perill per a la seguretat, encara que no hi concórrega cap dels supòsits assenyalats anteriorment.

Als efectes previstos en este punt, els membres dels servicis d'inspecció del transport terrestre o els agents de les forces encarregades de la vigilància del transport actuants hauran de retindre la documentació del vehicle i, si és el cas, la de la mercaderia, així com la corresponent autorització, fins que s'esmenen les causes que van donar lloc a la immobilització. En tot cas, és responsabilitat del transportista la custòdia del vehicle, la seua càrrega i pertinences.

Quan la immobilització del vehicle puga comportar un perill per a la seguretat, el transportista estarà obligat a traslladar el vehicle fins al lloc que designe l'autoritat actuant. Si no ho fa, esta mesura podrà ser adoptada per aquella. Els gastos que puguen originar les operacions assenyalades anteriorment seran, en tot cas, per compte del transportista, que haurà d'abonar-los com a requisit previ a la devolució del vehicle.

L'autoritat actuant únicament podrà optar per no immobilitzar el vehicle en els supòsits indicats anteriorment, quan concórreguen circumstàncies sota de les quals eixa mesura comportaria un major perill per a la seguretat, les quals hauran de quedar documentades expressament en la seua denúncia.

5. La comissió de les infraccions assenyalades en els punts 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15.6, 15.7, 15.11, 15.18, 16, 17, 18, 20, 23, 37.1 i 37.2 de l'article 140, donaran lloc a la pèrdua de l'honorabilitat de la persona que, si és el cas, ocupe el lloc de gestor de transport en l'empresa infractora, durant un termini no

superior a un any, llevat que l'òrgan competent acorde el contrari mitjançant una resolució motivada, per estimar que això resultaria desproporcionat en el cas concret de què es tracte.

En tot cas, es considerarà desproporcionada la pèrdua de l'honorabilitat quan l'infractor no haja sigut sancionat per la comissió de cap altra infracció molt greu en els 365 dies anteriors a aquell en què va cometre la que ara se sanciona.

Als efectes del que disposa este punt, l'administració actuant haurà de substanciar un expedient sancionador al gestor de transport, amb proposta de la pèrdua d'honorabilitat, independentment encara que simultàniament a la tramitació del que se substancie a l'empresa per la comissió de la infracció de què es tracte. Si és el cas, no correspondrà acordar la pèrdua d'honorabilitat del gestor, quan este prove que els fets constitutius de la infracció no li eren imputables per raó del seu càrrec.

Quan la infracció s'ha comés no tenint autorització, la pèrdua d'honorabilitat afectarà la persona física que, en nom propi o en representació d'una persona jurídica, ha formalitzat el contracte o ha emés la factura de què es tracte.

Quan la resolució sancionadora comporte la pèrdua de l'honorabilitat del gestor de transport, l'òrgan que l'adopte ho comunicarà al Registre d'Empreses i Activitats de Transport perquè realitze l'oportuna anotació i, d'ofici, ho comuniqui, al seu torn, a l'administració competent sobre les autoritzacions afectades, a fi que esta procedisca a suspendre-les, en els termes assenyalats en l'article 52.»

Huitanta-u. Se suprimeix l'article 144, que queda sense contingut.

Huitanta-dos. Els punts 2, 3 i 4 de l'article 146 queden redactats en els termes següents:

«2. El procediment per a la imposició de les sancions previstes en esta llei s'ajustarà a les normes específiques que s'hi estableixen i a les que s'assenyalen reglamentàriament. En tot allò no previst en les dites normes, caldrà ajustar-se al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

A fi d'establir la possible existència d'algun dels supòsits de reincidència o habitualitat en la conducta infractora previstos en este capítol, la tramitació de tot procediment sancionador per la comissió de les infraccions tipificades en esta llei haurà d'incloure expressament la consulta al Registre d'Empreses i Activitats de Transport que permeta conèixer si hi ha sancions prèvies que determinen esta reincidència o habitualitat.

El termini màxim en què haurà de notificar-se la resolució del procediment sancionador serà d'un any, comptat des de la data de l'acord d'incoació del procediment.

El procediment per a la imposició de les sancions previstes en esta llei s'iniciarà d'ofici per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una orde superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

Les notificacions s'efectuaran, tal com corresponga, en l'adreça electrònica o postal de l'interessat que figure en el Registre d'Empreses i Activitats de Transport.

No obstant això, les denúncies formulades pels servicis d'inspecció del transport terrestre o per les forces encarregades de la vigilància del transport en carretera, entregades en l'acte al denunciat, constituïran la iniciació del procediment sancionador i la notificació de la denúncia, sempre que aquell pague voluntàriament la sanció en eixe mateix moment. Este pagament tindrà les mateixes conseqüències que les establides en el procediment ordinari. El dit pagament haurà d'efectuar-se en metàl·lic en euros o utilitzant una targeta de crèdit.

Els òrgans de les diferents administracions públiques competents per a sancionar les infraccions previstes en esta llei comunicaran al Registre d'Empreses i Activitats de Transport les sancions que imposen, a fi que s'hi realitze l'anotació

pertinent, en el termini màxim de 30 dies, comptats des de la resolució sancionadora que pose fi a la via administrativa.

3. Les sancions pecuniàries podran fer-se efectives d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament.

En tots aquells supòsits en què l'interessat decidisca voluntàriament fer efectiva la sanció abans que transcórreguen els 30 dies següents a la notificació de l'expedient sancionador, la quantia pecuniària de la sanció inicialment proposada es reduirà en un 30 per cent.

El pagament de la sanció pecuniària abans que es dicte la resolució sancionadora implicarà la conformitat amb els fets denunciats i la renúncia a formular al·legacions per part de l'interessat i la terminació del procediment; no obstant això, s'hi ha de dictar resolució expressa. Encara que el procediment sancionador es done per acabat d'esta manera, l'interessat podrà interposar idèntics recursos als que li haurien correspost en cas que el procediment haguera acabat de manera ordinària.

4. Amb independència del que estableix el punt 2, en la imposició i execució de sancions per infraccions comeses per persones que no acrediten la seua residència en territori espanyol seran aplicables les regles que s'establixen a continuació, junt amb les que, si és el cas, s'assenyalen reglamentàriament de manera expressa:

a) El vehicle utilitzat en la realització del transport objecte de la denúncia quedarà immobilitzat fins que l'empresa denunciada no pague la sanció assenyalada o bé en deposite l'import o en garantisca el pagament.

El depòsit que, si és el cas, realitze el denunciat haurà de constituir-se en metàl·lic en euros o utilitzant una targeta de crèdit.

Quan el denunciat no faça efectiu el depòsit de l'import de la sanció en el moment de la denúncia, se li permetrà, no obstant això, que assenyalen una persona o entitat que constituísca caució suficient del pagament de l'import total de la sanció proposada en la denúncia, d'acord amb el que es determine reglamentàriament.

b) Si l'intent de realitzar qualsevol notificació al denunciat en el curs de l'expedient sancionador resulta fallit, aquella es remetrà al departament ministerial competent en matèria de transports del país en què residisca perquè hi done trasllat i la notificació es considerarà així realitzada definitivament.

c) Quan les sancions imposades mitjançant una resolució que pose fi a la via administrativa no siguen satisfetes en període voluntari, es podrà procedir, si el vehicle de què es tracte ha quedat immobilitzat durant la tramitació de l'expedient, a la seua venda en pública subhasta, en la forma que reglamentàriament s'establisca, i els diners obtinguts quedaran afectes al pagament de l'import de la sanció, dels gastos originats per la immobilització i la subhasta, així com dels gastos que puguen haver-se produït com a conseqüència de la responsabilitat del transportista per la custòdia del vehicle, la seua càrrega i pertinences. El sobrant, si n'hi ha, quedarà a disposició de la persona denunciada.»

Huitanta-tres. L'article 149 queda redactat en els termes següents:

«Article 149.

Quan l'Administració ha de fer-se càrrec de la custòdia d'un vehicle immobilitzat per alguna de les causes previstes en esta llei, advertirà expressament el seu titular, a través de la notificació corresponent, que si transcorren més de dos mesos sense que haja formulat cap al·legació, se'n podrà acordar el seu trasllat a un centre autoritzat de tractament de vehicles per a la seua posterior destrucció i descontaminació.»

Huitanta-quatre. S'afeg una nova disposició addicional deu, amb el text següent:

«Deu.

Es faculta el Govern per a modificar les quanties assenyalades en l'apartat b) de l'article 46, quan això siga pertinent per a acomodar-ho als canvis que, si és el cas, puguen introduir-se en la reglamentació de la Unió Europea.

Així mateix, es faculta el Govern per a incorporar al nostre ordenament jurídic, per via reglamentària, les noves infraccions i criteris sancionadors que, si és el cas, puguen ser establits en el futur per la mencionada reglamentació comunitària.

Quan la Comissió Europea, fent ús de les facultats que li atribueix l'article 6.2 b) del Reglament (CE) núm. 1071/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'establixen les normes comunes relatives a les condicions que han de complir-se per a l'exercici de la professió de transportista per carretera i pel qual es deroga la Directriu 96/26/CE, determine noves infraccions la comissió reiterada de les quals done lloc a la pèrdua de l'honorabilitat de l'empresa transportista, el Govern, en la mesura que la norma comunitària ho permeta, podrà establir criteris de proporcionalitat que relacionen esta reiteració amb la dimensió de l'empresa infractora.»

Huitanta-cinc. S'afeg una nova disposició adicional onze, amb el text següent:

«Onze.

1. No obstant el que disposen els articles 22, 43 i 102, els transports realitzats per la Creu Roja Espanyola i altres entitats l'activitat principal de les quals siga la prestació de servicis d'assistència sanitària amb una finalitat humanitària i social de caràcter general, es consideraran complement necessari d'esta, i, en conseqüència es conceptuaran com a transport privat complementari, en els supòsits següents:

a) Transport de persones l'assistència sanitària de les quals realitze la mateixa entitat benèfica.

b) Transports sanitaris que es realitzen sense percebre cap retribució.

c) Transports sanitaris derivats de situacions especials com ara operacions de rescat i salvament, accidents, catàstrofes, calamitats públiques, conflictes socials, epidèmies, riscos o sinistres col·lectius i successos semblants.

d) Transports sanitaris derivats d'urgències o emergències no previsibles.

e) Transport immediat dels lesionats en accidents de trànsit al corresponent centre hospitalari o assistencial.

f) Transports realitzats en ocasió de la cobertura sanitària per l'entitat benèfica de què es tracte d'activitats esportives, culturals i recreatives.

g) Servicis de transport sanitari que es realitzen en un territori en què els mitjans de transport públic i oficial existents siguen insuficients per a atendre les necessitats d'esta classe de transport en el dit territori.

h) Servicis de transport sanitari que es realitzen en un territori en què el nivell de competència siga insuficient o inadequat per a garantir la lliure elecció d'usuari, a juí de l'òrgan competent en matèria de sanitat en este territori.

Els costos que la prestació dels transports mencionats genere a les entitats a què es referix esta disposició es consideraran inclosos en el conjunt dels que estes suporten com a conseqüència de la seua activitat general de caràcter humanitari i social i, per tant, la remuneració que, si és el cas, puguen percebre per esta prestació es considerarà sempre referida a esta activitat general, i no se li atribuirà, en conseqüència, el caràcter de percepció independent als efectes previstos en l'apartat e) de l'article 102.2.

2. La Creu Roja Espanyola i la resta d'entitats benèfiques, a fi d'acreditar el compliment dels requisits previstos en l'apartat d) de l'esmentat article 102.2, podran substituir la documentació relativa a la integració dels conductors en la seua

organització per la que acredite la relació desinteressada que tenen amb estes els conductors corresponents.»

Huitanta-sis. S'afeg una nova disposició addicional dotze, amb el text següent:

«Dotze.

El transport per carretera de vehicles accidentats o avariats que es duga a terme en el marc d'una operació d'auxili en carretera es regirà pel que disposa esta llei, sense perjudi del que, si és el cas, s'establisca en la legislació sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària sobre les condicions de realització d'estes operacions o de les característiques que hagen de complir les empreses que les realitzen o els vehicles i la resta de mitjans que s'hagen d'utilitzar.»

Huitanta-set. S'afeg una nova disposició final segona, amb el text següent:

«Disposició final segona.

1. Els articles 3, 4 i el punt 1 de l'article 12 constituïxen legislació bàsica, dictada a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

2. L'article 14 constituïx legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.4a i 16a de la Constitució, que atribuïxen a l'Estat, respectivament, la competència sobre la defensa i les bases i coordinació general de la sanitat.

3. L'article 22 i els paràgrafs segon i tercer del punt 3 de l'article 119 es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre la legislació mercantil.

4. Els articles 29, 30 i l'últim paràgraf de l'article 31, quan es referix este últim a la col·laboració en l'homologació dels plans territorials, constituïxen legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.4a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre la defensa.

5. Els punts 2 i 3 de l'article 32 es dicten a l'empara de l'article 149.1.29a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre la seguretat pública.

6. Els articles 37 i 38 es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre la legislació processal.

7. Els paràgrafs primer i tercer de l'article 55; els punts 10, 11, 15, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 33, 34, 35 i 37 de l'article 140; els punts 2, 5, 11, 12, 13 i 24 de l'article 141, i els punts 2, 3, 4, 7 i 17 de l'article 142 es dicten a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.

8. L'article 71, el punt 1 de l'article 72, el punt 1 de l'article 73 i els articles 75 i 85, constituïxen legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència per a dictar la legislació bàsica sobre contractes administratius.

9. El punt 2 de l'article 94 constituïx legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència per a la regulació de les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets constitucionals.

10. Les restants disposicions d'esta llei es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre ferrocarrils i transports terrestres que transcórreguen pel territori de més d'una comunitat autònoma.»

Article segon. *Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria.*

Es modifica l'article 78 i s'afeg una disposició addicional tretze a la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria.

U. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 78.

Dos. S'addiciona una nova disposició addicional tretze amb el text següent:

«Disposició addicional tretze. *Taxa de seguretat aèria.*

1. Es crea la taxa de seguretat aèria que es regirà per esta llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes s'establixen en la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.

2. Constituïx el fet imposable de la taxa de seguretat aèria la realització per part de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria d'activitats i la prestació de servicis de supervisió i inspecció en matèria de seguretat aèria.

3. Estan obligats al pagament de la taxa, en la seua condició de subjectes passius contribuents, els passatgers d'eixida que embarquen en els aeroports espanyols, independentment de les etapes posteriors intermèdies que puga realitzar el vol i la destinació d'este. A este efecte, tindran la consideració de passatgers aquelles persones que siguen transportades en qualitat de viatgers com a conseqüència d'un contracte de transport o d'arrendament. Seran subjectes passius substituïts, el particular, administracions, organismes o companyia aèria transportista, amb qui el passatger ha contractat el transport o arrendament.

4. La taxa no s'aplicarà al transport de viatgers en aeronaus d'estat espanyoles o al servicis de les comunitats autònomes i altres entitats locals, sempre que realitzen servicis públics no comercials, o en aeronaus d'estat estrangeres, en cas que els estats a què pertanguen concedisquen anàloga exempció a les aeronaus d'estat espanyoles.

5. La taxa no s'exigirà al transport de viatgers quan estos han adquirit el títol de transport en data anterior a l'entrada en vigor d'esta taxa, amb independència de la data en què es realitze el dit transport.

6. La taxa es meritara en el moment de l'embarcament del passatger i la liquidarà el subjecte passiu substituït al gestor aeroportuari amb antelació a l'eixida de l'aeronau que transporte el passatger, o quan així ho acorde el gestor aeroportuari amb l'aprovació de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, dins dels primers deu dies de cada mes amb referència a les meritacions produïdes en el mes anterior.

7. Les quantitats percebudes pel gestor aeroportuari per esta taxa seran ingressades per este mensualment, i sempre dins dels quinze primers dies naturals, per mitjà d'una transferència directa a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.

La quantitat a transferir cada mes (M) serà la suma de tots els imports dels drets de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria efectivament cobrats pel gestor aeroportuari durant el mes anterior (M-1). Esta quantitat inclourà tant els imports facturats i percebuts pel gestor aeroportuari corresponents a les taxes meritades en el mes immediat anterior (M-1) com els imports corresponents a l'efectivament cobrat en el dit mes per la facturació corresponent a mesos anteriors en què no s'haguera satisfet en el mes de meritació, incloent-hi, si és el cas, la part proporcional dels possibles interessos per demora en el pagament.

Junt amb la liquidació mensual corresponent, el gestor aeroportuari remetrà a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria una certificació en què es desglosse la quantitat ingressada pel subjecte obligat al pagament i per data de meritació de la taxa, així com el nombre de passatgers embarcats en el mes immediat anterior.

8. La quantia d'esta taxa serà de 0,579885 euros per passatger d'eixida.

9. S'aplicaran a la quantia d'esta taxa les reduccions previstes en l'article 78.2 per a la prestació patrimonial pública de seguretat aeroportuària meritada en els aeroports de les illes Canàries, illes Balears, Ceuta i Melilla.

10. La gestió i el cobrament de la taxa correspon a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, amb la col·laboració del gestor aeroportuari en els termes establits en l'apartat 7.

11. L'import íntegre del que s'ha recaptat per esta taxa formarà part del pressupost d'ingressos de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.»

Disposició addicional primera. *Declaració d'obligacions de servici públic.*

La declaració de noves obligacions de servici públic correspon al Consell de Ministres, a proposta del ministre de Foment i amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

La revisió o modificació d'estes obligacions únicament requerirà l'acord del Consell de Ministres i l'informe de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics quan implique l'atorgament de noves subvencions públiques per a la seua compensació o l'increment de les que ja s'atorgaven a este efecte.

Disposició addicional segona. *Canvis de denominació.*

Totes les referències al Registre General de Transportistes i d'Empreses d'Activitats Auxiliars i Complementàries del Transport contingudes en la legislació vigent actualment hauran de considerar-se fetes al Registre d'Empreses i Activitats de Transport.

Els termes «concessió de transport regular de viatgers» i «títol concessional» hauran de considerar-se substituïts en la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, i en les normes reglamentàries dictades per a la seua execució i desplegament pel terme «contracte de gestió de servici públic de transport regular de viatgers d'ús general».

En el mateix sentit, el terme «concessionari» se substituirà pel de «contractista del servici públic».

Els termes «autorització habilitadora per al transport discrecional», «autorització de transport públic discrecional» i «autorització de transport discrecional», hauran de considerar-se substituïts pel terme «autorització de transport públic».

Les qualificacions dels transports regulars de viatgers com a permanents o temporals es consideraran com a no fetes.

Disposició addicional tercera. *Certificats de competència professional.*

Els certificats expedits abans del 4 de desembre de 2011 com a prova de la competència professional per a l'exercici de les diferents activitats de transport i auxiliars i complementàries d'este en virtut de les diferents disposicions que fins a eixa data van regular eixa matèria, s'assimilen al certificat de competència professional conformement amb el model aprovat pel Reglament (CE) núm. 1071/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'establixen les normes comunes relatives a les condicions que han de complir-se per a l'exercici de la professió de transportistes per carretera i pel qual es deroga la Directriu 96/26/CE.

Com a conseqüència, es modificaran totes les anotacions en la matèria que es troben en el Registre d'Empreses i Activitats de Transport, i se substituirà la denominació «capacitació professional per a l'exercici de l'activitat de què es tracte» per la denominació «competència professional per al transport de mercaderies o viatgers per carretera».

Disposició addicional quarta. *Coordinació del Registre d'Empreses i Activitats de Transport amb altres registres.*

1. En el termini màxim d'un any, comptat des de l'entrada en vigor d'esta llei, els ministeris de Justícia i de Foment adoptaran les mesures necessàries perquè el Registre

Mercantil i el Registre d'Empreses i Activitats de Transport estiguen coordinats, de manera que es puga obtenir informació recíproca relativa a la denominació, domicili i capital social de les empreses titulars d'autoritzacions de transport o d'operador de transport, així com a la identitat de les persones que n'exercisquen la representació.

2. En el termini màxim d'un any, comptat des de l'entrada en vigor d'esta llei, els ministeris de l'Interior i de Foment adoptaran les mesures necessàries perquè el Registre d'Empreses i Activitats de Transport i els diferents registres de la Direcció General de Trànsit estiguen coordinats, de manera que es puga obtenir informació recíproca en relació amb els seus continguts.

3. De conformitat amb allò que disposa l'article 11.2.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, per a l'expedició d'informació entre els sistemes dels registres a què es referix esta disposició, no serà necessari el consentiment de l'afectat.

En aplicació dels principis previstos en l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, l'obtenció d'informació d'acord amb esta disposició no meritara cap aranzel.

Disposició addicional quinta. *Registre dels títols i llicències habilitadores per a la realització de transport per ferrocarril.*

Les obligacions registrals assenyalades en l'article 53 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, seran també aplicables als títols i llicències habilitadors per a la realització de transport per ferrocarril, encara que eixe article s'ubique dins del seu títol II.

Disposició addicional sexta. *Acció directa contra el carregador principal en els supòsits d'intermediació.*

En els supòsits d'intermediació en la contractació de transports terrestres, el transportista que efectivament haja realitzat el transport tindrà acció directa per la part impagada, contra el carregador principal i tots els que, si és el cas, l'hagen precedit en la cadena de subcontractació, en cas d'impagament del preu del transport per qui l'ha contractat, excepte en el supòsit previst en l'article 227.8 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

Disposició transitòria primera. *Servicis regulars de transport de viatgers per carretera d'ús general amb un baix índex d'utilització i servicis regulars temporals.*

Les autoritzacions especials atorgades a l'empara dels suprimits articles 87 i 88 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, per a l'explotació de servicis públics regulars de viatgers per carretera d'ús general de baix índex d'utilització i de servicis regulars temporals continuaran vigents fins que expire el termini pel qual van ser atorgades.

Des de l'entrada en vigor d'esta llei, la prestació d'eixa classe de servicis haurà de ser objecte d'un contracte de gestió de servici públic ajustat al nou règim aplicable als servicis regulars de viatgers d'ús general.

Disposició transitòria segona. *El Registre d'Empreses i Activitats de Transport.*

1. El Ministeri de Foment haurà de fer efectiva la publicitat plena del Registre, en els termes assenyalats en l'apartat a) del punt 6 de l'article 53 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, en un termini no superior a un any, comptat des de la data d'entrada en vigor d'esta llei.

2. Una vegada complides les previsions contingudes en el punt anterior d'esta disposició en matèria de publicitat registral, podrà suprimir-se, reglamentàriament, l'exigència que alguna classe d'autoritzacions de transport, o la totalitat d'estes, es documente formalment en targetes de transport, quan això no supose cap detriment de l'adequat control del compliment de les regles d'ordenació del mercat.

Disposició transitòria tercera. *Equipament informàtic de les empreses i comunicacions electròniques.*

Els qui siguen titulars d'autoritzacions de transport o d'operador de transport a l'entrada en vigor d'esta llei no estaran obligats a acreditar la disposició de la firma electrònica i l'equipament informàtic assenyalats en l'apartat e) de l'article 43.1 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, fins que hagen de realitzar el visat més pròxim de les seues autoritzacions després de l'any 2014.

La comunicació per mitjans electrònics entre l'Administració i els titulars d'autoritzacions, llicències i contractes, prevista en l'article 56 de la mencionada llei, no s'aplicarà fins que, segons allò que s'ha assenyalat en el paràgraf anterior, els subjectes afectats estiguen obligats a disposar de firma i equipament informàtic.

Disposició transitòria quarta. *Realització d'ofici del visat de les autoritzacions regulades en la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres.*

La realització del visat de les autoritzacions regulades en la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, començarà a fer-la d'ofici l'Administració des del moment en què tots els subjectes afectats estiguen obligats a disposar d'adreça i firma electrònica i de l'equipament informàtic segons el que assenyalava la disposició transitòria anterior.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogats el títol VI (articles 150 a 165) de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres; els articles 52 i 53, el punt 3 de l'article 73 i els títols VII i VIII del Reial Decret 1211/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Ordenació dels Transports Terrestres; el Decret de 7 de juliol de 1936, pel qual s'aprova el Reglament sanitari dels transports terrestres; l'Orde ministerial de 9 març de 1942, que dicta amb caràcter general les normes d'aplicació del benefici de la reducció de preu en favor de les famílies nombroses en els bitllets de ferrocarrils; l'Orde ministerial de 27 de febrer de 1946, passos en els servicis públics de transport de viatgers; l'Orde ministerial de 3 d'agost de 1950, tarifes de facturació d'equipatges i encàrrecs en les estacions d'autobusos; l'Orde ministerial de 14 d'abril de 1988, de substitució de concessions de transport regular de viatgers per carretera; l'Orde ministerial de 3 de desembre de 1992, per la qual es determinen les condicions essencials de les autoritzacions de transport públic de mercaderies i d'agències de transports, a l'efecte del que disposa l'article 200, en relació amb el 198.c) i 201.6 del Reglament d'Ordenació dels Transports Terrestres; l'Orde ministerial de 20 de juny de 1995, per la qual es modifiquen els règims de suspensió i de rehabilitació de les autoritzacions de transport per carretera i de les seues activitats auxiliars i complementàries; l'Orde ministerial de 23 de juliol de 1997, per la qual es desplega el Reglament de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, en matèria de cooperatives de transportistes i societats de comercialització, i totes les altres disposicions del mateix rang o d'un rang inferior al d'esta llei que s'oposen al que s'hi disposa.

2. Sense perjudi del que disposa el punt anterior, es declara expressament vigent l'Orde de 2 d'agost de 2001 per la qual es desplega l'article 235 del Reglament de la Llei d'Ordenació dels Transports Terrestres en matèria de supressió i protecció de passos a nivell.

Disposició final primera. *El Reglament de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres.*

1. Es declaren vigents el Reglament de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, aprovat pel Reial Decret 1211/1990, de 28 de setembre, i les disposicions dictades per a la seua execució, en el que no s'oposen al que disposa esta

lleï ni a les disposicions aprovades per la Unió Europea que siguen aplicables en la matèria.

2. En el termini de dos anys, comptats des de l'entrada en vigor d'esta lleï, el Govern adaptarà el dit reglament a les modificacions introduïdes en el contingut de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Les disposicions d'esta lleï, per mitjà de la qual es modifica la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres, es dicten a l'empara dels títols competencials següents:

1. Les que modifiquen l'article 22 i els paràgrafs segon i tercer del punt 3 de l'article 119, així com la disposició transitòria tercera, a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre la legislació mercantil.

2. La que modifica l'article 38, a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre la legislació processal.

3. Les que modifiquen l'article 71, el punt 1 de l'article 72, el punt 1 de l'article 73 i els articles 75 i 85, constituïxen legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència per a dictar la legislació bàsica sobre contractes administratius.

4. Les que modifiquen els punts 10, 11, 15, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 33, 34, 35 i 37 de l'article 140; els punts 2, 5, 11, 12, 13 i 24 de l'article 141, i els punts 2, 3, 4, 7 i 17 de l'article 142, a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.

5. Les altres disposicions, a l'empara del que disposa l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència sobre ferrocarrils i transports terrestres que transcórreguen pel territori de més d'una comunitat autònoma.

Disposició final tercera. *Autorització per a elaborar un text refós de la Llei d'Ordenació dels Transports Terrestres.*

S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any, comptat des de l'entrada en vigor d'esta lleï, refonga en un sol text la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres i les diverses modificacions d'esta que s'han anat produint des de la seua entrada en vigor, i regularitze, aclarisca i harmonitze els preceptes refosos entre si.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

1. Esta lleï entrarà en vigor als vint dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

2. Sense perjudi del que estableix l'apartat anterior, l'article segon entrarà en vigor als tres mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta lleï i que la facen complir.

Madrid, 4 de juliol de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY